211950LP68

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΙΔΕΩΝ ΜΕ ΤΙΤΛΟ:

«Μελέτη Ενοποίησης σημείων ενδιαφέροντος και ανάπλασης της περιοχής πέριξ του Αρχαιολογικού Μουσείου Πατρών»

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ 2

1. Ανάλυση υφιστάμενης κατάστασης 3

1.1. Πρόσβαση – Επικοινωνία 3

1.2. Ομοιογένεια 5

1.3. Συνέχεια 6

1.4. Χαρακτήρας 6

2. Ανάλυση συνθετικών αρχών 8

3. Περιγραφή προτάσεων 9

3.1. Κυκλοφοριακές παρεμβάσεις 10

3.2. Διαμόρφωση και εξοπλισμός ελεύθερου χώρου 13

3.3. Νέες κατασκευές 19

3.4. Διαμόρφωση πρασίνου 25

3.5. Θέσεις Στάθμευσης 27

3.6. Υλικά επιστρώσεων και εξοπλισμός 30

3.7. Ηλεκτρομηχανολογικές Εγκαταστάσεις 31

4. Βιοκλιματική προσέγγιση 34

5. Οικονομική βιωσιμότητα περιοχής ανάπλασης 35

5.1. Στοιχεία Προϋπολογισμού 35

5.2. Χρηματοδότηση – Εκμετάλλευση 36

6. Συμπεράσματα - Εκπλήρωση στόχων 36

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Ο δημόσιος χώρος είναι σε πολύ μεγάλο βαθμό το στοιχείο εκείνο που δημιουργεί και χαρακτηρίζει τις πόλεις και ως τέτοιο, αποτέλεσε τον πυρήνα σε μελέτες πλήθους επιστημονικών κλάδων από την κοινωνιολογία, τη γεωγραφία, τις πολιτικές επιστήμες, ή την ανθρωπολογία μέχρι την πολεοδομία, την αρχιτεκτονική ή τη φιλοσοφία[1]. Οι φιλοξενούμενες σ' αυτόν χρήσεις, προσφέρουν μια σειρά από σημαντικές παροχές στον πληθυσμό, στους τομείς των υπηρεσιών, της αναψυχής, των κοινωνικών συναναστροφών ή της άθλησης.

Επιπλέον οι τοπικοί πληθυσμοί, ενδέχεται να διατηρούν διαχρονικές ιστορικές, κοινωνικές και πολιτιστικές αξίες και μνήμες σχετιζόμενες με το δημόσιο χώρο, μνήμες που η μεταφορά τους ως κληρονομιά προς τις επόμενες γενιές απαιτεί ειδική και υπεύθυνη διαχείριση. Η αξία της κληρονομιάς, η διατήρηση και η προστασία της, αποτελούν σημαντικά ζητήματα στις μελέτες ένταξής της στον τοπικό και περιφερειακό σχεδιασμό. Σε μια εποχή όπου τόσο η οικιστική όσο και η τουριστική ανάπτυξη επηρεάζουν αλλά και επηρεάζονται από τις μνήμες ενός τόπου, η κατανόηση της σχέσης μεταξύ της υπάρχουσας τοπικής κληρονομιάς και των πολιτών, θα μπορούσε να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στο σχεδιασμό του δομημένου περιβάλλοντος[2]. Οι σύγχρονες αντιλήψεις της αρχιτεκτονικής, προσφέρουν νέες γνώσεις σχετικά με τους τρόπους για να εξυπηρετούνται ταυτόχρονα, τόσο οι ανθρώπινες ανάγκες όσο και το ευρύτερο πλαίσιο των δομών των δημόσιων χώρων μέσα σε ένα οικιστικό περιβάλλον.

Τα τελευταία χρόνια, η κληρονομιά και οι μνήμες ενός τόπου τυγχάνουν αυξημένης προσοχής, καθώς αντιπροσωπεύουν συχνά μια σημαντική πηγή οικονομικής ανάπτυξης. Είναι λοιπόν εύλογο το γεγονός ότι η διατήρηση αυτού του πόρου αποτελεί βασικό συστατικό στοιχείο για την αειφόρο ανάπτυξη, κυρίως μέσω του τουρισμού. Σαν αποτέλεσμα αυτού, μέσω του σχεδιασμού, αρχαιολογικοί χώροι, ιστορικά κτήρια ή άλλα απτά ή μη απτά στοιχεία που παραπέμπουν στην ιστορία και τις μνήμες του τόπου και συνθέτουν την τοπική του ταυτότητα, εντάσσονται στο αστικό τοπίο. Η τοπική ταυτότητα, φαίνεται ότι γίνεται πλέον το αντικείμενο που αναζητούν έντονα τόσο οι κάτοικοι όσο και οι επισκέπτες καθώς η απώλειά της σε μια περιοχή μπορεί από τη μια μεριά να οδηγήσει σε αύξηση του πληθυσμού και

οικονομική ανάπτυξη, επιβαρύνοντας όμως από την άλλη τα εύθραυστα οικοσυστήματα και τα ιστορικά τοπία[3].

Η περιγραφή που ακολουθεί αναφέρεται στην **«Μελέτη Ενοποίησης σημείων ενδιαφέροντος και ανάπλασης της περιοχής πέριξ του Αρχαιολογικού Μουσείου Πατρών»** και πραγματοποιείται στα πλαίσια του Πανελλήνιου Αρχιτεκτονικού Διαγωνισμού που προκηρύχθηκε από το Περιφερειακό Ταμείο Ανάπτυξης Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας. Σκοπός της μελέτης είναι η ενοποίηση των σημείων αρχιτεκτονικού, ιστορικού, περιβαλλοντικού και πολιτιστικού ενδιαφέροντος με στόχο την ανάδειξη - αξιοποίηση της περιοχής με καινοτόμες ιδέες, την αύξηση του προσβάσιμου δημόσιου χώρου, την εγκατάσταση νέων χρήσεων και λειτουργιών, την ενίσχυση των χαρακτηριστικών σημείων και γενικότερα την ενδυνάμωση της κινητικότητας στην περιοχή, με άμεσο αντίκτυπο στην πόλη της Πάτρας γενικότερα.

1. Ανάλυση υφιστάμενης κατάστασης

Η περιοχή μελέτης εκτείνεται, σύμφωνα με την προκήρυξη του διαγωνισμού, σε μια έκταση περίπου 170.000,00m^2 και αν συμπεριληφθεί και η επιφάνεια των οδών που την περιβάλλουν, οι οποίες αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα της μελέτης, πλησιάζει την επιφάνεια των 220.000,00m^2 στη βόρεια είσοδο της πόλης της Πάτρας. Χαρακτηρίζεται στο μεγαλύτερο ποσοστό της ως επίπεδη ή με πολύ ελαφρές κλίσεις, με μόνη εξαίρεση τις υψομετρικές διαφορές που παρατηρούνται στην περιοχή της Γεωργικής Σχολής όπου σημειώνεται μια έξαρση της τάξεως των 6 έως και 8 μέτρων σε σχέση με τη Νέα Εθνική Οδό Πατρών Αθηνών και το χώρο γύρω από το Νέο Αρχαιολογικό Μουσείο Πάτρας.

1.1. Πρόσβαση – Επικοινωνία

Ο βασικότερος οδικός άξονας που διασχίζει την περιοχή μελέτης είναι η Νέα Εθνική Οδός Πατρών Αθηνών. Πρόκειται για οδό διπλής κατεύθυνσης, υπερτοπικής σημασίας, με δύο λωρίδες ανά κατεύθυνση που με διαφοροποίηση του πλάτους της νησίδας της, γίνονται τρεις στα σημεία όπου με φωτεινούς σηματοδότες επιτρέπονται στροφές προς τις κάθετες οδούς. Η οδός Πανεπιστημίου αποτελεί οδό παράλληλης κατεύθυνσης με τη Ν.Ε.Ο, με μία ενεργή λωρίδα ανά κατεύθυνση, χωρίς νησίδα και εξυπηρετεί τοπικές μετακινήσεις από και προς τις βόρειες συνοικίες της πόλεως των

Πατρών (Ζαβλάνι, Ανθούπολη, Κοτρώνι, Προάστιο). Κάθετες προς τις δύο αυτές οδούς, οι οδοί Αμερικής και Αρέθα είναι διπλής κατεύθυνσης, χωρίς νησίδα και λειτουργούν σαν συλλεκτήριες. Παρ' όλη την ύπαρξη αυτών των σημαντικών οδικών αρτηριών, για τα οχήματα με κατεύθυνση από Αθήνα προς Πάτρα, η πρόσβαση στο Αρχαιολογικό Μουσείο, το νεότερο και πλέον επισκέψιμο κτήριο της περιοχής, δεν είναι εύκολη αφού με ανεπαρκή σήμανση και πληροφόρηση, θα πρέπει να χρησιμοποιήσουν δευτερεύουσες οδούς όπως η Τυρταίου και η Θερμοπυλών – που δεν έχουν σχεδιαστεί κατά τρόπο που θα επέτρεπε να δεχθούν τέτοιου είδους κυκλοφορία - και στη συνέχεια μέσω της οδού Αμερικής να επανέλθουν στη Ν.Ε.Ο Πατρών – Αθηνών προς την αντίθετη κατεύθυνση προκειμένου να εισέλθουν στο χώρο στάθμευσης του Μουσείου. Επιπροσθέτως, περαιτέρω προβλήματα εντοπίζονται στη λειτουργία του οδικού δικτύου όπως οι περιορισμένες δυνατότητες κίνησης των οχημάτων στους κόμβους της Ν.Ε.Ο. στη συμβολή της με τις οδούς Αμερικής και Αρέθα. Στα συγκεκριμένα σημεία λειτουργούν φωτεινοί σηματοδότες που όμως δεν επιτρέπουν στα οχήματα όλες τις επιθυμητές κινήσεις (π.χ. και στους δύο κόμβους απαγορεύεται η αναστροφή ενώ στον κόμβο της οδού Αμερικής, δεν επιτρέπεται στα οχήματα με κατεύθυνση προς Πάτρα η αριστερή στροφή προς την οδό Αμερικής). Όλες αυτές οι οδοί αποτελούν σε κάθε περίπτωση τεχνητά «όρια» που δυσχεραίνουν την επικοινωνία μεταξύ των σημείων ενδιαφέροντος μέσα και γύρω από την περιοχή μελέτης για τους πεζούς αφού η υπέρβασή τους καθίσταται σε πολλές περιπτώσεις ακόμα και επικίνδυνη (Εικ. 1α).

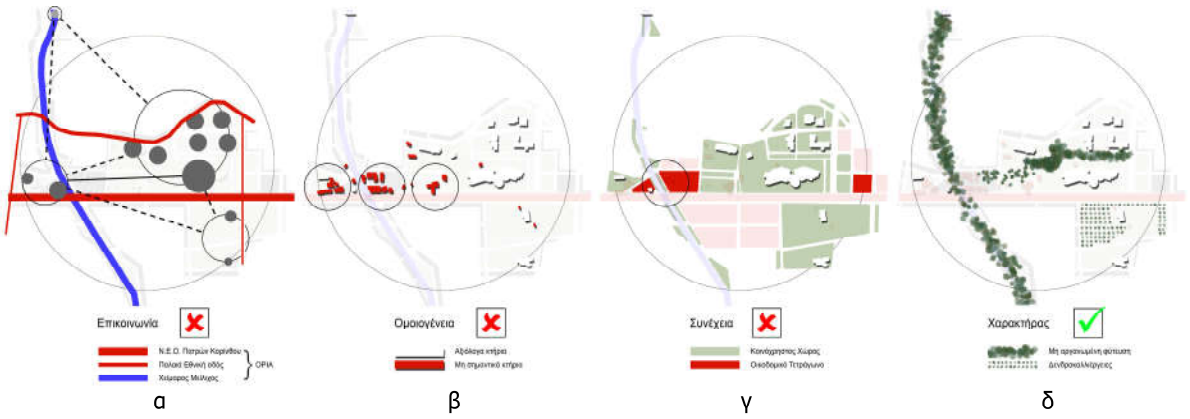

Εικόνα 1 Ανάλυση υφιστάμενης κατάστασης

Συνοπτικά, τα κυριότερα όρια (τεχνητά και φυσικά) που εντοπίζονται εντός της ευρύτερης περιοχής ενδιαφέροντος είναι:

- Η Νέα Εθνική Οδός Πατρών – Αθηνών αποτελεί το σημαντικότερο τεχνητό όριο αφού με μόνες διαβάσεις για πεζούς στη συμβολές της με τις οδούς Αμερικής και Αρέθα, μια απόσταση περί τα 800,00 μέτρα, καθιστά την επικοινωνία μεταξύ των εκατέρωθεν αυτής χώρων ενδιαφέροντος δυσχαιρή. Επιπροσθέτως αποτελεί πηγή υψηλής στάθμης θορύβου αφού τα οχήματα αναγκάζονται σε συχνές στάσεις και εκκινήσεις λόγω των φωτεινών σηματοδοτών.
- Λιγότερο σημαντικό από πλευράς κυκλοφοριακού φόρτου τεχνητό όριο αποτελεί η οδός Πανεπιστημίου, με σηματοδότες που επιτρέπουν τη διάβαση πεζών στη συμβολή της με τις οδούς Αρέθα και Αλεξανδρουπόλεως στην Ανθούπολη (απόσταση 560,00 μέτρα), σημείο με ιδιαίτερη σημασία λόγω της ύπαρξης σχολικών μονάδων άρα μεγάλης συγκέντρωσης μαθητών αλλά και οχημάτων για τη μεταφορά τους.
- Σαν φυσικό όριο θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ο ποταμός Μείλιχος που όμως αποτελεί ταυτόχρονα και σημείο ενδιαφέροντος, οπότε η αντιμετώπισή του απαιτεί ειδική διαχείριση.

1.2. Ομοιογένεια

Εντός και γύρω από τα όρια της περιοχής μελέτης εντοπίζεται μεγάλος αριθμός κτηρίων ή κατασκευών γενικότερα που εμφανίζουν μεγάλες διαφορές τόσο ως προς το χρόνο κατασκευής τους όσο και ως προς τα υλικά, τη μορφολογία, τη χρήση ή την κατάστασης διατήρησής τους. Τα κτήρια που παρουσιάζουν ενδιαφέρον από ιστορικής, πολιτιστικής ή αρχιτεκτονικής πλευράς, καλύπτουν μια περίοδο των τελευταίων 2.000 ετών της ιστορίας της Πάτρας από τα ρωμαϊκά χρόνια μέχρι σήμερα ενώ στο Αρχαιολογικό Μουσείο φιλοξενούνται και πολύ παλαιότερα ευρήματα της μυκηναϊκής εποχής. Παρ’ όλα τα ετερόκλητα στοιχεία που αναφέρθηκαν, η ανάδειξη των κτηρίων αυτών θα μπορούσε να συμβάλλει σημαντικά στην ανάγνωση της ταυτότητας της πόλης. Αντίθετα, σημαντικός αριθμός αδιάφορων κτηρίων εντός του χώρου μελέτης, δεν επιτρέπει τη δημιουργία ενός ομοιογενούς συνόλου και ουσιαστικά παραποιεί τη ζητούμενη ταυτότητα (Εικ. 1β). Τα περισσότερα από τα κτήρια αυτά βρίσκονται σε οικοδομικά τετράγωνα όπου από το

σχέδιο πόλης προβλέπονται κοινόχρηστοι χώροι οπότε δημιουργούνται οι προϋποθέσεις για την απομάκρυνσή τους.

1.3. Συνέχεια

Το Γ.Π.Σ. Πάτρας (ΦΕΚ 358/ΑΑΠ/2011)[4] προβλέπει για την ευρύτερη περιοχή μελέτης: "Ενοποίηση του περιβάλλοντος χώρου Ρωμαϊκής Γέφυρας και νέου Μουσείου στο πλαίσιο σειράς δράσεως για την ανάδειξη αρχαιολογικών χώρων και περιηγήσεων". Για την εκπλήρωση του σκοπού αυτού, στο σύνολο των οικοδομικών τετραγώνων μεταξύ των δύο αυτών χώρων ενδιαφέροντος έχει αποδοθεί "Κοινωφελής χρήση με χαρακτήρα πολιτιστικό – Αστικό πράσινο".

Παρ' όλα αυτά, στην περιοχή βρίσκεται ακόμα σε ισχύ το Σχέδιο Πόλης Πάτρας έτσι όπως αυτό αναθεωρήθηκε – τροποποιήθηκε με το ΦΕΚ 315-Δ-1989[5], όπου δύο Οικοδομικά Τετράγωνα, το 1419 και το 1827 (εντός της περιοχής μελέτης) εμφανίζονται ως ιδιοκτησίες - οικοδομήσιμοι χώροι, έχοντας μάλιστα χρήση Γενικής Κατοικίας, αποκόπτοντας έτσι πρακτικά τη Ρωμαϊκή γέφυρα από τον ευρύτερο περιβάλλοντα χώρο του Αρχαιολογικού Μουσείου, επιτρέποντας την εγκατάσταση χρήσεων μη συμβατών με το χαρακτήρα της περιοχής και εμποδίζοντας ουσιαστικά την ενοποίησή της (Εικ. 1γ). Είναι χαρακτηριστικό ότι μεγάλο τμήμα του Ο.Τ. 1827 καταλαμβάνει η βίλλα Φέγγου που αποτελεί σημείο ενδιαφέροντος της παρούσας μελέτης και είναι κηρυγμένη ως διατηρητέο μνημείο μαζί με τον περιβάλλοντα χώρο της σύμφωνα με το ΦΕΚ-357-Β'-1988[6]

1.4. Χαρακτήρας

Το στοιχείο που κυριαρχεί στην περιοχής μελέτης, πέρα από τα ενδιαφέροντα κτήρια και μνημεία πολιτισμικού χαρακτήρα που περιλαμβάνει, είναι σαφέστατα το υψηλό και σε πολλές περιπτώσεις αυτοφυές πράσινο (Εικ. 1δ).

Στην υφιστάμενη κατάσταση, μεγάλης περιβαλλοντικής σημασίας στοιχείο αποτελεί το ανεπτυγμένο πράσινο στην περιοχή του περιβάλλοντα χώρου της Γεωργικής Σχολής και του διατηρητέου κτηρίου του πρώην Δενδροκομικού Σταθμού πλησίον αυτής, που είναι και το υψηλότερο υψομετρικά σημείο της περιοχής ανάπλασης γύρω από το Μουσείο. Πρόκειται για συστάδες κυρίως αιωνόβιων πεύκων Pinus halepensis (Εικ. 2-1), και φοινίκων (Εικ. 2-2) σε ακανόνιστη διάταξη που δημιουργούν ένα χώρο με εξαιρετικό αισθητικό και περιβαλλοντικό ενδιαφέρον.

Φοίνικες συναντώνται επίσης στον περιβάλλοντα χώρο της βίλλας Φέγγου με αποτέλεσμα η περιοχή να φιλοξενεί το μεγαλύτερο ίσως πληθυσμό του συγκεκριμένου φυτού στην Πάτρα. Οι φοίνικες είχαν πάντα παρουσία στον ελληνικό χώρο τόσο σε φυσική όσο και σε συμβολική μορφή. Μετά τα μέσα του 19ου αιώνα εισήχθησαν σαν καλλωπιστικά φυτά και συσχετίστηκαν με τη φύτευση των κήπων των νεοκλασικών κτηρίων. Οι φυτεύσεις αυτές αποτελούνται κυρίως από Κανάριους φοίνικες (Phoenix canariensis), Χουρμαδιές (Phoenix dactylifera) αλλά και άλλα είδη[7]. Τα τελευταία χρόνια, τα συγκεκριμένα φυτά έχουν υποστεί μεγάλη καταστροφή σε ολόκληρο τον ελληνικό χώρο αφού έχουν προσβληθεί από το κόκκινο σκαθάρι (ρυγχοφόρος των φοινικοειδών) που μεταφέρθηκε με την εισαγωγή προσβεβλημένων φοινικοειδών[8].

Μεγάλης σημασίας επίσης θεωρείται και η αυτοφυής βλάστηση στις όχθες του ποταμού Μειλίχου. Η εν λόγω βλάστηση δεν αποτελείται από συγκεκριμένα είδη δένδρων παρ' όλα αυτά και λόγω της διάταξης των φυτών, προσδίδει έναν ενιαίο, γραμμικό και ξεχωριστό χαρακτήρα. Συναντάται πληθώρα διαφορετικών ειδών δένδρων όπως πλάτανοι (Εικ. 2-3), πεύκα, ευκάλυπτοι, ακακίες αλλά και θάμνοι όπως η δάφνη.

Σε όλη την υπόλοιπη περιοχή συναντώνται μεμονωμένες μονάδες δέντρων ελιάς (Εικ. 2-4) και πεύκου ενώ στο χώρο του Ινστιτούτου προστασίας φυτών πραγματοποιείται οργανωμένη καλλιέργεια πληθώρας φυτών (π.χ ελιά, οπωροφόρα, κηπευτικά κ.λ.π.) για επιστημονικούς - ερευνητικούς σκοπούς όπως η ανάπτυξη νέων μεθόδων καλλιέργειας, η αντιμετώπιση παρασιτικών οργανισμών, η βελτίωση της ποιότητας των σπόρων κ.λ.π.

Εικόνα 2 Είδη δέντρων υφιστάμενου υψηλού πρασίνου

2. Ανάλυση συνθετικών αρχών

Η προτεινόμενη πρόταση ανάπλασης περιστρέφεται γύρω από πέντε βασικούς άξονες (Εικ.3), η ανάλυση των οποίων οδηγεί στη λήψη σημαντικών αποφάσεων για τον τρόπο κατά τον οποίο θα πραγματοποιηθεί η διαχείριση τόσο του συνόλου της περιοχής όσο και των επί μέρους σημείων ενδιαφέροντος:

Εικόνα 3 Συνθετικές αρχές πρότασης

- Πόλη

  Η περιοχή μελέτης βρίσκεται εντός αστικού ιστού, οπότε αναπόφευκτα προκύπτει μια σχέση αλληλεπίδρασης μεταξύ τους. Οδικοί άξονες - κυκλοφορία, Οικοδομικά Τετράγωνα, χρήσεις και μετακινήσεις, είναι κάποια από τα στοιχεία εκείνα του αστικού περιβάλλοντος που θα καθορίσουν βασικές και επιμέρους επιλογές τις πρότασης προκειμένου να καταστήσουν εφικτή αλλά ταυτόχρονα ασφαλή και λειτουργική τη σύνδεση των σημείων ενδιαφέροντος μεταξύ τους και με τις γειτονικές περιοχές.

- Δραστηριότητες – Αναψυχή – Αθλητισμός

  Η ύπαρξη και αξιοποίηση τέτοιων ελεύθερων χώρων μέσα στην πόλη καθίσταται μοναδική ευκαιρία για τους πολίτες να καλύψουν τις ανάγκες τους σε κάθε είδους δραστηριότητα που έχει σχέση με την “κοντινή φύση”. Στόχος της προτεινόμενης μελέτης είναι να προσφέρει όσο το δυνατόν περισσότερες επιλογές για δραστηριότητες που σχετίζονται με τη φύση, αθλητισμό και αναψυχή χωρίς όλα αυτά να έρχονται σε αντίθεση ή να υποσκελίζουν τον υφιστάμενο χαρακτήρα της περιοχής. Πέραν των επισκεπτών των σημείων πολιτισμικού ενδιαφέροντος, θα επιχειρηθεί η εγκατάσταση χρήσεων και δραστηριοτήτων που θα αυξήσουν την κινητικότητα με άμεσο αντίκτυπο στην οικονομική αναζωογόνηση της ευρύτερης περιοχής.

- Πράσινο

  Το υπάρχον υψηλό πράσινο που κυριαρχεί στην περιοχή, αποτελεί ένα στοιχείο μεγάλης αισθητικής και περιβαλλοντικής σημασίας. Η προστασία του, η εξυγίανση, ο εμπλουτισμός του και η εν γένει ανάδειξή του θα αποτελέσουν βασική προτεραιότητα της πρότασης. Σε συνδυασμό μάλιστα με τον ποταμό Μείλιχο, η κατάλληλη διαχείριση του νερού και του πρασίνου θα μπορούσε να συντελέσει στην ανάπτυξη οικοσυστημάτων με ευεργετικά για την ευρύτερη περιοχή αποτελέσματα και τη βελτίωση της ποιότητας ζωής των περιοίκων.
- Ιστορία – Μνήμη – Πολιτισμός

  Τα σημεία ενδιαφέροντος των οποίων η ενοποίηση και ανάδειξη είναι το αντικείμενο της παρούσας πρότασης, αντιπροσωπεύουν μεγάλο τμήμα της ιστορίας της πόλης. Η αξιοποίησή και η συμβολή τους τους στην ανάγνωση της ταυτότητας του τόπου κρίνεται ως επιβεβλημένη.
- Ανανεώσιμες πηγές ενέργειας

  Ενέργεια είναι δυνατόν να παραχθεί από τον ήλιο, τον άνεμο ή το νερό. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, το νερό αποτελεί και μέρος του αντικειμένου της μελέτης καθώς ο ποταμός Μείλιχος ανήκει στα σημεία ενδιαφέροντος των οποίων επιχειρείται η ανάδειξη οπότε η χρήση του νερού του για την παραγωγή ενέργειας αποκτά και συμβολικό χαρακτήρα.

3. Περιγραφή προτάσεων

Οι σημαντικότερες αποφάσεις και πιο επιβαρυντικές οικονομικά παρεμβάσεις που όμως κρίθηκαν ως αναγκαίες για την ορθότερη λειτουργία της περιοχής και προτείνονται με την παρούσα μελέτη είναι:

- Η βύθιση της Νέας Εθνικής Οδού Πατρών – Αθηνών σε όλο το μήκος της περιοχής μελέτης και
- Η εγκατάσταση εναέριου τελεφερίκ για τη σύνδεση της περιοχής με το Μυκηναϊκό Πάρκο Βούντενης.

Προκειμένου να επιτευχθεί η μέγιστη δυνατή ενοποίηση των σημείων ενδιαφέροντος, χωρίς την παρουσία στοιχείων που αλλοιώνουν το χαρακτήρα και την ταυτότητά του αλλά και χωρίς την ανάμειξη χρήσεων που δύσκολα θα μπορούσαν να συνυπάρξουν με τη χρήση που προτείνεται για το χώρο, στην παρούσα μελέτη

λαμβάνεται υπ' όψη η χρήση της περιοχής όπως αυτή περιγράφεται στο Γ.Π.Σ. Πάτρας. Κατά συνέπεια, όλα τα κτήρια που βρίσκονται μέσα στην περιοχή μελέτης και δεν περιγράφονται ως ενδιαφέροντα στην προκήρυξη του διαγωνισμού, θεωρείται ότι θα απομακρυνθούν κατ' εφαρμογή του Γ.Π.Σ.

Το Σχέδιο Πόλης Πάτρας έτσι όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει στην περιοχή μελέτης δεν είναι εξ' ολοκλήρου υλοποιημένο. Δεν είναι επίσης υλοποιημένη η οριοθέτηση τμήματος του ποταμού Μειλίχου έτσι όπως αυτή έχει εγκριθεί με το ΦΕΚ 1277-Δ'-2005[9]. Στην παρούσα μελέτη λαμβάνεται υπ' όψη το Σχέδιο Πόλης που ισχύει μέχρι τα όρια του χώρου ενδιαφέροντος ενώ αυτός αντιμετωπίζεται σαν ένας ενιαίος δημόσιος κοινόχρηστος χώρος ικανός να δεχθεί τις κατάλληλες παρεμβάσεις για την επίτευξη των στόχων που έχουν εξ' αρχής τεθεί.

Όρια, περιφράξεις και κάθε είδους εμπόδιο που θα απαγόρευε την πρόσβαση σε κάθε σημείο της περιοχής απομακρύνονται καθώς ο δημόσιος χώρος οφείλει να είναι προσιτός και ανοικτός προς όλους. Σε συγκεκριμένες και περιορισμένες θέσεις, που αναφέρονται αναλυτικά στη συνέχεια, κάποιου είδους οριοθέτηση ή περίφραξη είναι αναγκαία για λόγους ασφαλείας.

3.1. Κυκλοφοριακές παρεμβάσεις

Με στόχο την αποδυνάμωση των ορίων που δυσχεραίνουν την πρόσβαση στην περιοχή μελέτης αλλά και την εύρυθμη επικοινωνία των σημείων ενδιαφέροντος μεταξύ τους, προτείνεται μια σειρά από παρεμβάσεις που αναμένεται να έχουν θετικό αντίκτυπο στην ευρύτερη περιοχή και όχι μόνο στα όρια της περιοχής μελέτης.

- Προτείνεται η βύθιση της Νέας Εθνικής Οδού Πατρών Αθηνών κατά 6,00 μέτρα σε όλο το μήκος της, από τη συμβολή της με την οδό Αμερικής έως τη συμβολή της με την οδό Αρέθα. Στα δύο αυτά σημεία κατασκευάζονται κυκλικοί κόμβοι στο επίπεδο του υφιστάμενου σήμερα οδοστρώματος, με δυνατότητα εισόδου και εξόδου στη Ν.Ε.Ο που θα βρίσκεται χαμηλότερα, μέσω κεκλιμένων επιπέδων (ραμπών). Το βυθισμένο τμήμα της οδού θα διαθέτει δύο λωρίδες κυκλοφορίας ανά κατεύθυνση και τοπικά μια τρίτη στα σημεία εισόδου και εξόδου από τις ράμπες. Η απευθείας σύνδεση της Ν.Ε.Ο. με τις οδούς Δεινοκράτους και Τυρταίου καταργείται αφού αυτές μετατρέπονται σε πεζόδρομους. Ο ποταμός Μείλιχος περνά κάτω από τη βυθισμένη οδό με τη μέθοδο του σιφωνισμού.

Τμήμα του τοιχίου αντιστήριξης προς την πλευρά του Μουσείου υποχωρεί σε ύψος, με αντίστοιχη δημιουργία πρανούς στο έδαφος ώστε να είναι δυνατή η οπτική επαφή του χώρου ανάπλασης από τα κινούμενα εντός του βυθισμένου τμήματος της Ν.Ε.Ο. οχήματα αλλά και για να αποφευχθεί η αίσθηση της κίνησης εντός “καναλιού”.

Τα πλεονεκτήματα που παρουσιάζει η συγκεκριμένη πρόταση είναι:

- Καθίσταται δυνατή η συνεπίπεδη σύνδεση των σημείων ενδιαφέροντος που βρίσκονται εκατέρωθεν της Νέας Εθνικής Οδού.
- Καταργούνται οι φωτεινοί σηματοδότες στους δύο σημαντικούς κόμβους, οδού Αμερικής και οδού Αρέθα, με αποτέλεσμα να επιτυγχάνεται συνεχής και ταχεία ροή κυκλοφορίας. Το γεγονός αυτό σε συνδυασμό με τη λειτουργία της Μικρής Περιμετρικής, θα μπορούσε να βελτιώσει σε μεγάλο βαθμό τις κυκλοφοριακές συνθήκες στην πόλη. Παρόμοια βύθιση και δημιουργία κυκλικού κόμβου με τα ίδια θετικά αποτελέσματα, θα μπορούσε να εξεταστεί και στη συμβολή της Ν.Ε.Ο. με την οδό Κανελλοπούλου που είναι έξω από τα όρια της περιοχής μελέτης.
- Επιτυγχάνονται όλες οι δυνατές κινήσεις από και προς τη Ν.Ε.Ο.
- Απλοποιείται η πρόσβαση στο Αρχαιολογικό Μουσείο για τα οχήματα με κατεύθυνση από Αθήνα προς Πάτρα (Εικ. 4).
- Μειώνεται η ηχορύπανση στην περιοχή ενδιαφέροντος αφού η κίνηση των οχημάτων ομαλοποιείται και δεν απαιτούνται πλέον εκκινήσεις και στάσεις σε σηματοδότες..

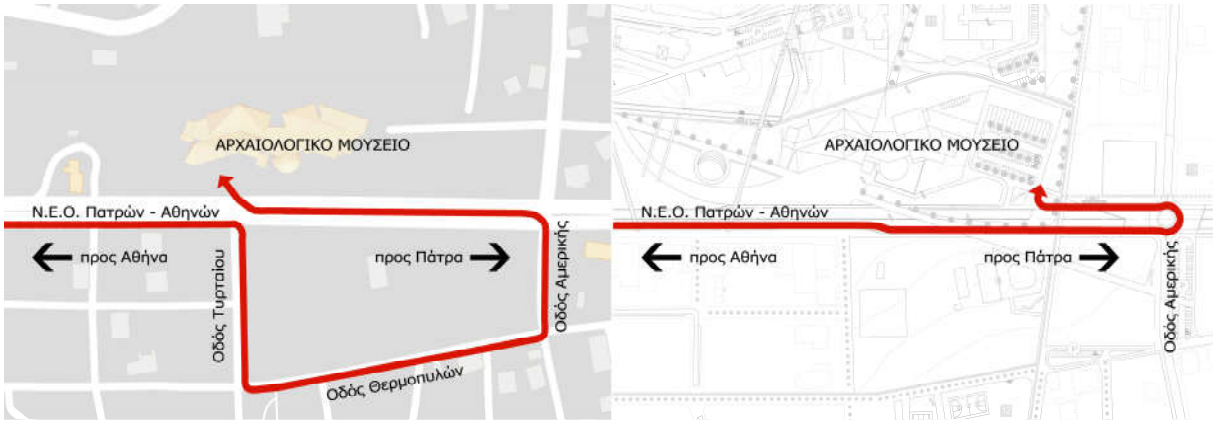

Εικόνα 4 Πρόσβαση στο Αρχαιολογικό Μουσείο πριν και μετά την πρόταση

Το συγκεκριμένο μέτρο, αναμένεται μακροπρόθεσμα να προκαλέσει τη σταδιακή αλλαγή των χρήσεων στους επαγγελματικούς χώρους που στεγάζονται στα ισόγεια των κτηρίων των οικοδομικών τετραγώνων 1420 και 1422 καθώς μικρός αριθμός από αυτές αφορούν σε υπηρεσίες αυτοκινήτων με αποτέλεσμα κάποια από αυτά να σταθμεύουν σήμερα επί του πεζοδρομίου της Νέας Εθνικής Οδού και να δημιουργούν προβλήματα τόσο στην κίνηση των πεζών όσο και των διερχόμενων οχημάτων.

- Επί της οδού Πανεπιστημίου προτείνεται η κατασκευή τριών κυκλικών κόμβων:
  - Στη συμβολή της με τη λεωφόρο Μειλίχου όπου δεν υπάρχει σήμερα φωτεινή σήμανση και
  - Δύο κόμβοι στην περιοχή της Ανθούπολης, στα άκρα (βόρειο και νότιο) της παρόδου Πανεπιστημίου που διανοίγεται πλήρως και λειτουργεί ως οδός ήπιας κυκλοφορίας προκειμένου να διευκολυνθεί μέσω αυτής η μεταφορά των μαθητών προς και από τα σχολεία που βρίσκονται εκεί. Για τον ίδιο λόγο προτείνεται στο σημείο αυτό η κατασκευή πεζογέφυρας.
- Οι οδοί Θερμοπυλών, Τυρταίου και Δεινοκράτους πεζοδρομούνται προκειμένου να λειτουργήσουν ως είσοδοι προς την περιοχή μελέτης από τα Δυτικά και να δοθεί πρόσβαση πεζών προς τον ποταμό Μείλιχο. Το συνολικό μήκος των πεζοδρομήσεων στην ευρύτερη περιοχή φτάνει τα 2.569,00m.
- Δημιουργείται δίκτυο ποδηλατοδρόμων σε όλο το μήκος της περιοχής μελέτης και στη Λεωφόρο Μειλίχου ενώ κατ' επέκταση της οδού Ανθεμίου και δια μέσου του χώρου του Ινστιτούτου Προστασίας Φυτών, είναι εφικτή η σύνδεση με το σταθμό του προαστιακού σιδηρόδρομου στο στάδιο Παναχαϊκής μέσω της οδού Νοταρά. Το συνολικό μήκος των ποδηλατοδρόμων ανέρχεται σε 2.424,00m. Με ποδήλατο, επίσης προτείνεται να εξασφαλίζεται και η ασφάλεια – φύλαξη του χώρου είτε από την αστυνομία (το Α' Αστυνομικό τμήμα βρίσκεται στα όρια της περιοχής) είτε από ιδιωτική εταιρία φύλαξης.

Όλοι οι χώροι μέσα και γύρω από την περιοχή ανάπλασης πληρούν τις προϋποθέσεις για την περιστασιακή πρόσβαση οχημάτων εξυπηρέτησης (π.χ. τροφοδοσία) ή έκτακτης ανάγκης (π.χ. πυροσβεστικά ή ασθενοφόρα).

3.2. Διαμόρφωση και εξοπλισμός ελεύθερου χώρου

- Το κτήριο που κυριαρχεί στο χώρο με τη μορφή, τον όγκο του και τη δυναμικότητα των γραμμών του είναι το νέο Αρχαιολογικό Μουσείο. Δεν είναι τυχαίο άλλωστε το γεγονός ότι η όλη προσπάθεια για την ανάπλαση και ανάδειξη της γύρω από αυτό περιοχής ξεκίνησε μετά την κατασκευή του το 2009. Για το λόγο αυτό, στην παρούσα πρόταση, το Μουσείο λειτουργεί σαν ο συνδετικός κρίκος που ενώνει την αλυσίδα των υπόλοιπων σημείων ενδιαφέροντος χωρίς σε καμία περίπτωση να τα υπερκαλύπτει ή να υποβιβάζει το ενδιαφέρον και την αξία τους. Πιο συγκεκριμένα, δύο είναι τα στοιχεία αυτού του κτηρίου που "επεκτείνονται" στο χώρο και καθοδηγούν τον επισκέπτη – χρήστη σε κάθε σημείο της περιοχής μελέτης:

- Άξονες (Εικ. 5)

  Οι γραμμές των βασικών αξόνων του κτηρίου χρησιμοποιούνται για να καθορίσουν πορείες, οπτικές φυγές, "γέφυρες" σύνδεσης με την απέναντι της Ν.Ε.Ο. περιοχή και χαράξεις διαμόρφωσης και οργάνωσης του χώρου. Από τη στιγμή μάλιστα που όπως έχει ήδη αναφερθεί, στην παρούσα πρόταση ο δημόσιος χώρος θεωρείται ενιαίος και αδιάσπαστος, δίνεται η δυνατότητα στο κτήριο αυτό να ξεφύγει από τα στενά όρια ενός οικοπέδου στο οποίο μοιάζει να περιορίζεται και να "απλωθεί" στην ευρύτερη περιοχή τονίζοντας τη δυναμικότητα και αυξάνοντας την εμβέλειά του. Επιπλέον, η χρήση αυτών των αξόνων, επιτρέπει την κίνηση μεταξύ των διαφορετικών υψομετρικά σημείων, με πορείες που οι κλίσεις τους δεν ξεπερνούν το 2,5 - 3%, γεγονός που καθιστά ολόκληρη την περιοχή πλήρως προσβάσιμη από Α.Μ.Ε.Α.

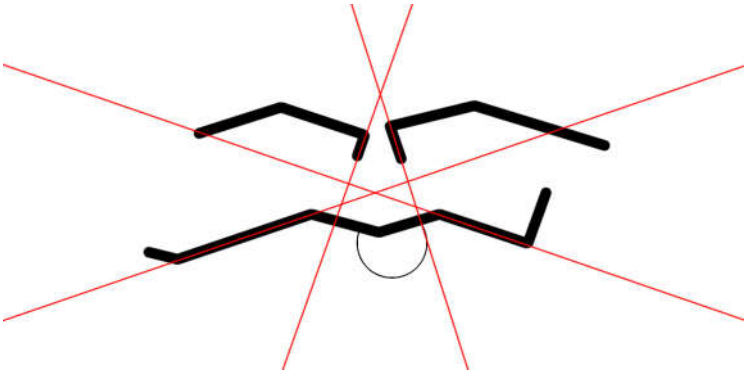

Εικόνα 5 Οι άξονες του Μουσείου

- Θόλος

  Ο θόλος στην πρόσοψη του Μουσείου είναι το στοιχείο εκείνο που έρχεται σε αντίθεση με τις αυστηρές γραμμές του κτηρίου και απαλύνει τις ακμές του. Ένας ίδιας μορφής και διαστάσεων θόλος, με διαφορετικά όμως υλικά κατασκευής, τοποθετείται πλησίον της ρωμαϊκής γέφυρας και λειτουργεί σαν σταθμός αφετηρίας για το τελεφερίκ που προτείνεται να συνδέσει την περιοχή μελέτης με το Μυκηναϊκό Πάρκο Βούντενης. Ταυτόχρονα, οι δύο πια θόλοι αποτελούν τους πόλους που καθορίζουν την αρχή και το τέλος της περιοχής ανάπλασης κατά μήκος της Ν.Ε.Ο. Στη μεταξύ τους απόσταση και παράλληλα στη Ν.Ε.Ο., άλλοι δύο κύκλοι – το αποτύπωμα του θόλου στο έδαφος – φιλοξενούν, ο ένας ένα υπαίθριο αμφιθέατρο και ο δεύτερος ένα σημείο ανάπαυσης και αναψυχής.

  Ο χώρος στάθμευσης του Μουσείο μεταφέρεται στη νότια πλευρά του αφενός μεν για να απομακρυνθεί από την πρόσοψη του κτηρίου, αφετέρου δε για να επεκταθεί και να είναι ικανός να φιλοξενήσει μεγαλύτερο αριθμό οχημάτων και τουριστικών λεωφορείων. Ένα επιπλέον πλεονέκτημα που προσφέρει αυτή η θέση είναι ότι “αναγκάζει” τον επισκέπτη να βαδίσει δίπλα στο νερό από το οποίο αναδύεται ο θόλος του Μουσείου, ένα στοιχείο το οποίο δύσκολα γίνεται αντιληπτό με τον τρόπο που σήμερα λειτουργεί ο χώρος.

- Το στοιχείο του νερού ενισχύεται με την κατασκευή δεξαμενής μικρού βάθους (40cm), τοξοειδούς σχήματος βόρεια του Μουσείου σε χώρο όπου το έδαφος είναι επίπεδο και επιτρέπει μια τέτοια διαμόρφωση. Δίνεται έτσι η δυνατότητα περιπάτου δίπλα στο νερό και κατανόησης της σχέσης του με την περιοχή αφού η τροφοδότηση αυτής της δεξαμενής προέρχεται από τον ποταμό Μείλιχο και ενισχύεται κατά την περίοδο ξηρασίας από το δίκτυο ύδρευσης της πόλης. Στο ίδιο σημείο με κατάλληλη διαμόρφωση της δεξαμενής, προτείνεται ανοιχτό αμφιθέατρο χωρητικότητας 350 ατόμων, για την πραγματοποίηση υπαίθριων εκδηλώσεων. Η ιδιαιτερότητα της κατασκευής αυτής συνίσταται στο γεγονός ότι κατά τους χειμερινούς μήνες γεμίζει με νερό και λειτουργεί σαν ταμιευτήρας ενώ κατά τη θερινή περίοδο ξηραίνεται για να επανέλθει στη χρήση για την οποία προορίζεται (Εικ. 6).

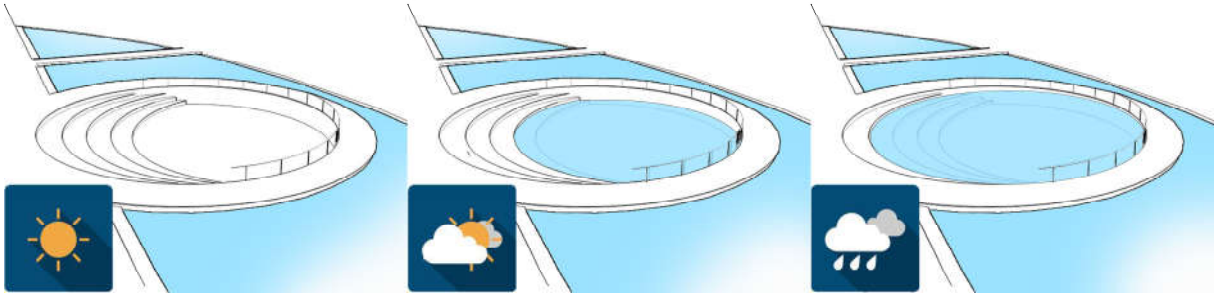

Εικόνα 6 Το αμφιθέατρο και η λειτουργία του ως ταμιευτήρας

- Στη βίλλα Φέγγου εγκαθίσταται χρήση της επιλογής του κύριου του έργου, συμβατή με το χαρακτήρα της περιοχής ανάπλασης ενώ ο κατάφυτος περιβάλλων χώρος της παραμένει ελεύθερος, προσβάσιμος και λειτουργεί σαν είσοδος – υποδοχή προς το σταθμό του τελεφερίκ.
- Διαπλατύνεται η εκσκαφή γύρω από τη Ρωμαϊκή γέφυρα ώστε να αναδειχθεί όλο της το ύψος που δε γίνεται άμεσα αντιληπτό στην υφιστάμενη κατάσταση, απομακρύνεται το μεταλλικό στέγαστρο και πραγματοποιούνται οι απαραίτητες ενέργειες για την προστασία της έναντι καιρικών φαινομένων. Τοποθετείται μεταλλική γέφυρα χαμηλού ύψους, διαγώνια πάνω από την υφιστάμενη, που δίνει τη δυνατότητα παρατήρησης του καταστρώματός της.
- Ο χώρος της Γεωργικής Σχολής βρίσκεται στο μεγαλύτερο υψομετρικά σημείο και αποκτά λειτουργικό ρόλο αφού από εκεί γίνεται η είσοδος στην περιοχή ανάπλασης από την οδό Πανεπιστημίου. Μεταλλική πεζογέφυρα, με τις απαραίτητες κλίμακες και ανελκυστήρα, οδηγεί από το σημείο αυτό στο χαμηλότερο επίπεδο και διασχίζει τη βυθισμένη Ν.Ε.Ο.
- Το διατηρητέο κτήριο του Δενδροκομικού Σταθμού της Γεωργικής Σχολής στερεώνεται, και διατηρείται στην κατάσταση που βρίσκεται σήμερα αφού καθαριστεί από την άναρχη βλάστηση που το έχει κατακλύσει (Εικ. 7), επαναφέροντας μνήμες της εποχής της ακμής του αλλά και της εγκατάλειψης από τις αρμόδιες αρχές αφού από την εποχή που κηρύχθηκε ως διατηρητέο μνημείο μέχρι σήμερα, έχει υποστεί τεράστιας έκτασης φθορές. Παραμένει προσβάσιμο και επισκέψιμο ενώ μπορεί να φιλοξενεί μουσικές παραστάσεις και εκδηλώσεις (Εικ. 8). Συμβολικά και για να τονιστεί η σημασία του για την περιοχή,

αποτελεί το κέντρο της τοξοειδούς δεξαμενής που προτείνεται στο επίπεδο του περιβάλλοντα χώρου του Μουσείου.

Εικόνα 7 Το κτήριο του πρώην Δενδροκομικού Σταθμού περί το 1984[10] και σήμερα

Στον περιβάλλοντα χώρο του, που αποτελεί αξιόλογο δείγμα διαμόρφωσης εξωτερικού χώρου στην Ελλάδα του 19ου αιώνα, δεν πραγματοποιούνται παρεμβάσεις ή κατασκευές πλην του καθαρισμού αφού έχει κριθεί επίσης διατηρητέο μνημείο[11], παραμένει όμως ελεύθερος για περιπάτους. Η φυσική βλάστηση σε συνδυασμό με το υψηλότερο υψόμετρο, δίνουν τη δυνατότητα ανάπαυσης και πανοραμικής θέας από ένα σημείο με υψηλή αισθητική και περιβαλλοντική αξία. Με την ίδια λογική αντιμετωπίζεται και ο τοίχος αντιστήριξης με το κλιμακοστάσιο προς το χώρο του Μουσείου όπου γίνονται οι απαραίτητες εργασίες καθαρισμού και αποκατάστασης και διατίθεται προς χρήση ως τμήμα του συνόλου της περιοχής ανάπλασης.

Εικόνα 8 Απεικόνιση μουσικής εκδήλωσης στο κτήριο του πρώην Δενδροκομικού Σταθμού

- Αντίθετα, το Ινστιτούτο Προστασίας Φυτών δεν είναι δυνατόν λόγω του χαρακτήρα του να λειτουργήσει σαν ελεύθερος προσβάσιμος από όλους χώρος αφού θα προκύψουν μεταξύ άλλων κίνδυνοι βλάβης των καλλιεργειών. Διαμορφώνεται ένας κύριος οριοθετημένος διάδρομος που το διασχίζει κατ' επέκταση της οδού Ανθεμίου και συνδέει την περιοχή με το χώρο του Αρχαιολογικού Μουσείου μέσω πεζογέφυρας πάνω από τη βυθισμένη Ν.Ε.Ο. Δίνεται επίσης η δυνατότητα οργανωμένων επισκέψεων (π.χ. σχολείων) για την ενημέρωση των επισκεπτών και την προώθηση του ρόλου και του έργου του.
- Για λόγους επίσης προστασίας, τοποθετούνται περιφράξεις στους χώρους των σχολείων. Στα πλαίσια της παραδοχής του ενιαίου δημόσιου χώρου, προτείνονται αλλαγές στο σχήμα των προαύλιων χώρων τους ώστε αυτοί να μην έρχονται σε αντίθεση με τους άξονες χάραξης που υιοθετήθηκαν από την πρόταση ανάπλασης. Αν και αρχικά θεωρήθηκε ορθότερη η συνολική ένωση των χώρων αυτών και η δημιουργία ενός σχολικού συγκροτήματος που θα περιλάμβανε το 39ο Νηπιαγωγείο, το 39ο Δημοτικό, το 15ο Γυμνάσιο και το 1ο Λύκειο Πάτρας, μια τέτοια λύση θα δημιουργούσε ένα φράγμα που θα απέκλειε την περιοχή ανάπλασης από τη συνοικία της Ανθούπολης και θα καθιστούσε την πρόσβαση από εκεί δυσχερή. Για το λόγο αυτό επιλέχθηκε η αυτονομία κάθε σχολείου και η δημιουργία οδού ήπιας κυκλοφορίας οχημάτων και πεζόδρομου μεταξύ τους. Με τον τρόπο αυτό αποφορτίζεται η οδός Πανεπιστημίου από τα οχήματα μεταφοράς μαθητών, διευκολύνεται η κυκλοφορία μέσων μαζικής μεταφοράς και επιτυγχάνεται ανεμπόδιστη πρόσβαση προς το χώρο του Μουσείου. Επιπροσθέτως, οι προαύλιοι χώροι μπορούν να παραμένουν ανοιχτοί πέραν των ωρών λειτουργίας των σχολείων και να διατίθενται για αθλητικές δραστηριότητες και εκδηλώσεις. Για την ασφαλή πρόσβαση των μαθητών στα σχολεία τους, προτείνεται η κατασκευή υπερυψωμένης πεζογέφυρας πάνω από την οδό Πανεπιστημίου που με τις απαραίτητες κλίμακες και ανελκυστήρες μεταβάλλει το επίπεδό της ώστε να κατέλθει προς την περιοχή του Μουσείου και να διασχίσει τη βυθισμένη Ν.Ε.Ο. προς το χώρο του Ινστιτούτου Προστασίας Φυτών και μέσω αυτού προς την οδό Θερμοπυλών.

- Ο Ποταμός Μείλιχος παρουσιάζει μικρή αλλά συνεχή ροή κατά τη μεγαλύτερη διάρκεια του έτους πλην των θερμών καλοκαιρινών μηνών οπότε και η κοίτη του ξηραίνεται. Αποτελεί έναν άξονα γραμμικής φυσικής βλάστησης που διασχίζει κάθετα τον αστικό ιστό μέχρι τις εκβολές του. Ταυτόχρονα όμως αποτελεί και τη φυσική σύνδεση της περιοχής μελέτης με το μυκηναϊκό πάρκο της Βούντενης που θα μπορούσε αναμφισβήτητα να ενταχθεί στα σημεία ενδιαφέροντος, η ενοποίηση των οποίων αποτελεί και το αντικείμενο της παρούσας μελέτης. Προκειμένου να διασφαλιστεί η εντονότερη παρουσία νερού, να ενισχυθεί ο ρόλος του ως οικοσύστημα αλλά και να καταστεί ελκυστικότερος ως χώρος περιπάτου, άθλησης και αναψυχής, προτείνονται:

- Κατασκευή εναέριου τελεφερίκ κατά μήκος του, από την περιοχή της ρωμαϊκής γέφυρας μέχρι το μυκηναϊκό πάρκο Βούντενης, μια απόσταση διαδρομής 2.900,00 μέτρων μέσα σε κατά βάση φυσικό περιβάλλον που προσφέρει ανεμπόδιστη θέα του Παναχαϊκού όρους αλλά και της πόλης της Πάτρας και του Πατραϊκού κόλπου μέχρι τη γέφυρα του Ρίου και τα βουνά της Αιτωλοακαρνανίας. Με τον τρόπο αυτό εξασφαλίζεται η εύκολη πρόσβαση προς το πάρκο με αποτέλεσμα την αύξηση της επισκεψιμότητάς του και εγκαθίσταται ένα οικολογικό μέσο μεταφοράς που η χρήση του δεν συνηθίζεται στην Ελλάδα αλλά είναι ευρέως διαδεδομένη σε πολλές χώρες, όπου πάντα αποτελεί σημείο έλξης για τους επισκέπτες.
- Διατήρηση και εξυγίανση της φυσικής βλάστησης στις όχθες του.
- Τοποθέτηση μικρών ελεγχόμενης ροής φραγμάτων σε επιλεγμένα σημεία για τη συγκράτηση του νερού και την άνοδο της στάθμης του.
- Δημιουργία ταμιευτήρα όπισθεν της βίλλας Φέγγου με στόχο την παροχή νερού σε όλες τις υδάτινες επιφάνειες της πρότασης αλλά και την παραγωγή ενέργειας μέσω μικρού υδροηλεκτρικού σταθμού, ικανού να τροφοδοτήσει τη λειτουργία του τελεφερίκ.
- Ήπιες παρεμβάσεις – κατασκευές εντός της φυσικής κοίτης του προς την ανατολικά της οδό Πανεπιστημίου περιοχή και δημιουργία περιπατητικών διαδρομών και άθλησης. Στα πλαίσια αυτής της παρέμβασης εντάσσεται ο καθαρισμός, η συντήρηση και η διάθεση προς χρήση των πεζών, της παλαιάς

πέτρινης τοξωτής γέφυρας επί της λεωφόρου Μειλίχου. Η θέση της αποτελεί κομβικό σημείο για την πρόταση ανάπλασης καθώς βρίσκεται στα όρια της περιοχής μελέτης και ουσιαστικά υποδηλώνει τη μετάβαση από τον πυκνό αστικό ιστό, στο αραιοδομημένο φυσικό περιβάλλον.

- Εγκατάσταση χρήσεων για δραστηριότητες εντός της περιοχής τεχνητής διευθέτησης της κοίτης του κατά τις περιόδους ξηρασίας (π.χ. πίστα για skateboard).

3.3. Νέες κατασκευές

Η παρούσα μελέτη δεν έχει ως αντικείμενο τη διατύπωση προτάσεων για την αποκατάσταση ή την εγκατάσταση νέων χρήσεων στα υπάρχοντα κτήρια, των οποίων ο αριθμός κρίνεται ως επαρκής εάν κάποια στο σύνολό τους ή σε κάποια άλλα ένα τμήμα τους μπορούσαν να διατεθούν για την κάλυψη πολλών από τις ανάγκες των επισκεπτών σε όλη την περιοχή μελέτης. Οι σημαντικότερες από πλευράς κλίμακας νέες κατασκευές που προτείνονται είναι:

- Σταθμός τελεφερίκ.

  Φιλοξενείται σε θόλο από γυαλί επί μεταλλικού φέροντα οργανισμού, που κατασκευάζεται μεταξύ της βίλλας Φέγγου και της ρωμαϊκής γέφυρας, παραπλεύρως του ταμιευτήρα που δημιουργείται στον ποταμό Μείλιχο και αποτελεί την αφετηρία για τη σύνδεση της περιοχής με το μυκηναϊκό πάρκο Βούντενης. Στεγάζει όλο τον απαραίτητο μηχανολογικό εξοπλισμό για τη λειτουργία του τελεφερίκ, γραφεία, εκδοτήριο και βοηθητικούς χώρους. Μέρος της ενέργειας που απαιτείται για την κίνηση του τελεφερίκ, παράγεται από μικρό υδροηλεκτρικό σταθμό που εγκαθίσταται κατάντι του ταμιευτήρα. Ο στρόβιλος για την παραγωγή ενέργεια μπορεί να εγκατασταθεί σε υπόγειο χώρο του σταθμού.

- Πεζογέφυρες

  Τοποθετούνται δύο (2) πεζογέφυρες που έχουν σα σκοπό τη σύνδεση και την επικοινωνία των υψομετρικά υψηλότερα ευρισκόμενων περιοχών (Γεωργική σχολή, Κτήριο πρώην Δενδροκομικού Σταθμού, οδός Πανεπιστημίου) με την ευρύτερη περιοχή του Αρχαιολογικού Μουσείου και τα απέναντι από τη Ν.Ε.Ο. Οικοδομικά Τετράγωνα που βρίσκονται χαμηλότερα (Εικ. 9). Η επιλογή για την τοποθέτηση πεζογεφυρών στο συγκεκριμένο σημείο, ενισχύθηκε από την ανάγκη

προστασίας του κατάφυτου περιβάλλοντα χώρου και προκειμένου να αποφευχθούν διαμορφώσεις και κατασκευές επί του φυσικού εδάφους. Για τη μετακίνηση στα διαφορετικά επίπεδα των πεζογεφυρών τοποθετούνται κλίμακες και ανελκυστήρες ώστε να είναι δυνατή η χρήση τους και από Α.Μ.Ε.Α.

Εικόνα 9 Εγκάρσια τομή

Κατασκευάζονται επί μεταλλικού φέροντα οργανισμού (Εικ. 10-1), δάπεδο από χυτό υλικό (Εικ. 10-2) και επιφάνειες πλαγιοκαλύψεων στα φρεάτια των ανελκυστήρων από διάτρητη μεταλλική επιφάνεια (Εικ. 10-3).

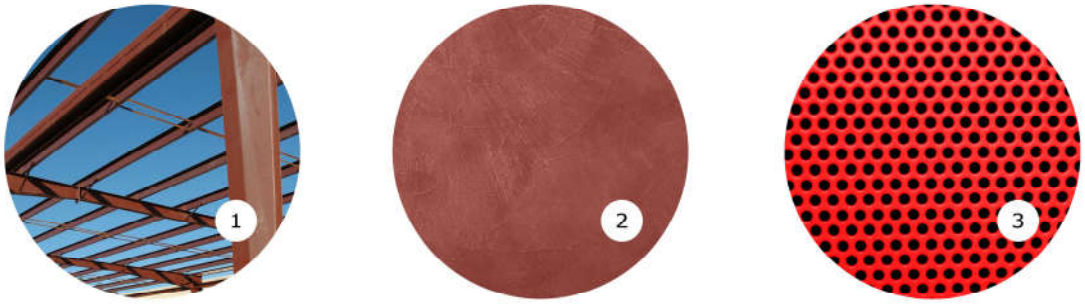

Εικόνα 10 Υλικά κατασκευής πεζογεφυρών

- Από τα σχολεία της Ανθούπολης προς το Αρχαιολογικό Μουσείο και τη Ν.Ε.Ο.
  Από Κοινόχρηστο χώρο στο βόρειο κόμβο Ανθούπολης, ανυψώνεται και περνά πάνω από την οδό Πανεπιστημίου εξασφαλίζοντας την ασφαλή διέλευση των πεζών, κατέρχεται στο υψόμετρο του πρώην Δενδροκομικού Σταθμού εντός της περιοχής ανάπλασης και κατέρχεται δεύτερη φορά στο επίπεδο του περιβάλλοντα χώρου του Αρχαιολογικού Μουσείου για να συνεχίσει και να διασχίσει τη βυθισμένη Ν.Ε.Ο.
- Από τη Γεωργική Σχολή προς τη Ν.Ε.Ο.

Βόρεια της Γεωργικής Σχολής, στα όρια της περιοχής μελέτης, κατέρχεται προς την τεχνητή τοξοειδούς σχήματος δεξαμενή και το ανοικτό αμφιθέατρο και διασχίζει τη βυθισμένη Ν.Ε.Ο.

Επιπλέον, προτείνεται η κατασκευή μικρής κλίμακας ελαφρών κατασκευών τεσσάρων τύπων, που φιλοξενούν υπηρεσίες και λειτουργίες απαραίτητες για τη μετακίνηση, την πληροφόρηση ή απλά την ανάπαυση και αναψυχή. Η μορφολογία τους έχει σαν βάση ένα αρχικό επίμηκες στοιχείο που προορίζεται για μια χρήση περιορισμένων απαιτήσεων, που με την προσθήκη ενός δεύτερου σκέλους, αποκτά τις απαραίτητες διαστάσεις και εξοπλισμό για διαφορετική χρήση, ενός τρίτου για μια άλλη και ενός τέταρτου για τη χρήση που αναμένεται να εξυπηρετεί το μεγαλύτερο αριθμό επισκεπτών (Εικ. 11).

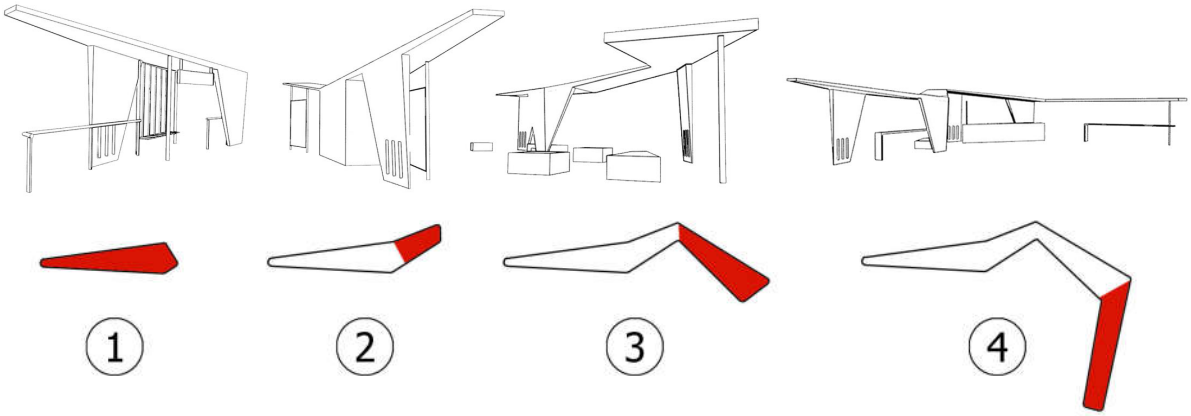

Εικόνα 11 Τυπολογία και Μορφολογία Νέων Κατασκευών

Διαθέτουν ανοικτούς, στεγασμένους και κλειστούς χώρους ανάλογα με τις απαιτήσεις και διαμορφώνονται σε μη ορθοκανονικά σχήματα που σχηματίζουν γωνίες τόσο σε κάτοψη όσο και σε κατά μήκος τομή. Αποτελούνται από μεταλλικά φέροντα στοιχεία με επικάλυψη οροφής και μερικής πλαγιοκάλυψης, από φύλλα αλουμινίου και γυαλί. Το μέταλλο, επιλέχθηκε ως το υλικό που θα μπορούσε να συνυπάρξει αρμονικά με όλα τα άλλα ετερόκλητα στοιχεία και υλικά κατασκευής που συναντώνται στα κτήρια της περιοχής καθώς καθιστά άμεσα διακριτές τις προστιθέμενες κατασκευές, έχει αντοχή στην έντονη χρήση και τις καιρικές συνθήκες και είναι σχετικά ελαφρύ και εύχρηστο. Επιπλέον, τοποθετείται αλλά και απομακρύνεται γρήγορα, επιδέχεται κάθε είδους επισκευή και συντήρηση και

δημιουργεί ένα αποδεκτό αισθητικά αποτέλεσμα ενώ η χρήση τυποποιημένων αρθρωτών στοιχείων μειώνει το κόστος κατασκευής.

Όλοι οι τύποι κατασκευών διαθέτουν τις διαστάσεις και τις υποδομές για χρήση τους από Α.Μ.Ε.Α., είναι εφοδιασμένες με ποδηλατοστάσια ενώ προσφέρουν τη δυνατότητα σύνδεσης σε ανοικτό ασύρματο δίκτυο (wi-fi).

Αναλυτικά, οι τύποι των κατασκευών αυτών καθώς και οι χρήσεις που εξυπηρετούν είναι:

- Στάση Λεωφορείων (Εικ. 11-1)

  Στεγασμένος χώρος με προσδιορισμένη πορεία εισόδου, κίνησης εσωτερικά και εξόδου προς το όχημα μαζικής μεταφοράς. Διαθέτει έξι (6) θέσεις καθημένων και είναι εφοδιασμένος με ηλεκτρονικό σύστημα πληροφόρησης δρομολογίων. Προβλέπεται η τοποθέτηση οκτώ (8) τέτοιων στοιχείων σε ειδικά διαμορφωμένες εσοχές του πεζοδρομίου ώστε να παρέχεται η δυνατότητα στο λεωφορείο να σταθμεύει χωρίς να διαταράσσεται ή κυκλοφορία των υπόλοιπων οχημάτων ενώ ολόκληρο το δίκτυο κάλυψης της περιοχής από μέσα μαζικής μεταφοράς εμφανίζεται στην Εικ. 12.

Εικόνα 12 Δίκτυο Αστικών Συγκοινωνιών

Τα σημεία όπου χωροθετούνται οι στάσεις των αστικών λεωφορείων είναι:

- Στον κόμβο της Ν.Ε.Ο με την οδό Αμερικής (1)

  Η συγκεκριμένη στάση θα μπορούσε να αποτελέσει τερματικό σταθμό νέας γραμμής mini bus για τη μεταφορά επισκεπτών από και προς το κέντρο της Πάτρας ή ακόμα και τουριστικού λεωφορείου που μέσω της νέας μικρής περιμετρικής, θα μπορούσε να πραγματοποιεί δρομολόγια για επισκέψεις στο

ρωμαϊκό υδραγωγείο, το κάστρο, το ρωμαϊκό ωδείο και το ρωμαϊκό στάδιο. Με τον τρόπο αυτό ο επισκέπτης θα έχει μια πλήρη εικόνα για την ιστορική ταυτότητα της πόλης και θα έχει επιτευχθεί ένα ουσιαστικό βήμα για την ενοποίηση των πιο σημαντικών ιστορικών μνημείων της πόλης.

Μετά την αποχώρηση από τη στάση, το όχημα εισέρχεται μέσω της ράμπας στη Ν.Ε.Ο και επιστρέφει προς την πόλη από τον ανισόπεδο κόμβο της οδού Αρέθα.

- Επί της οδού Πανεπιστημίου, στην Ανθούπολη (2) και
- Επί της οδού Πανεπιστημίου, στον κόμβο με την Λεωφόρο Μειλίχου (2)

Οι τέσσερις αυτές στάσεις εξυπηρετούν τη γραμμή 2 των Αστικών Συγκοινωνιών Πάτρας που έχει ως αφετηρία το Τ.Ε.Ι Δυτικής Ελλάδας στο Κουκούλι και τέρμα τον κόμβο Μειλίχου στην οδό Πανεπιστημίου και τη γραμμή 6, με αφετηρία στην οδό Ερμού, διέλευση από το Πανεπιστήμιο και τέρμα στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Ρίου. Εξυπηρετούν καθημερινά πλήθος μαθητών για τη μεταφορά τους από και προς τα σχολεία της Ανθούπολης αλλά και φοιτητών από και προς το Πανεπιστήμιο.

- Επί της οδού Αμερικής (2)
- Επί της οδού Σωστράτου (1)

Οι στάσεις αυτές εξυπηρετούν τα λεωφορεία της γραμμής 3 των Αστικών Συγκοινωνιών Πάτρας με αφετηρία την οδό Ανθείας στα Ζαρουχλέϊκα και τέρμα την οδό Θερμοπυλών. Λόγω της πεζοδρόμησης από την παρούσα πρόταση της οδού Θερμοπυλών και αρκετών κάθετων προς αυτήν οδών, προτείνεται η χρήση της οδού Σωστράτου για τη διέλευση των λεωφορείων της συγκεκριμένης γραμμής που εκτώς των άλλων εξυπηρετούν και τους μαθητές του 21ου Γυμνασίου Πάτρας.

- Info Center (Εικ. 11-2)

Στεγασμένος χώρος που περιλαμβάνει κι ένα τμήμα κλειστού ώστε να είναι δυνατή η επάνδρωσή του με κατάλληλα εκπαιδευμένο προσωπικό για την παροχή πληροφοριών, έντυπου υλικού και χαρτών στους επισκέπτες. Η πληροφόρηση είναι δυνατόν να πραγματοποιηθεί και μέσω δύο (2) αμφίπλευρων διαδραστικών οθονών ή από το ασύρματο δίκτυο. Τοποθετούνται τέσσερα (4) τέτοια στοιχεία:

- Επί της οδού Αμερικής, σε σημείο εισόδου στο Ινστιτούτο Προστασίας Φυτών,
- Πλησίον του χώρου στάθμευσης του Αρχαιολογικού Μουσείου,
- Μεταξύ βίλλας Φέγγου και Ρωμαϊκής γέφυρας και
- Επί της οδού Πανεπιστημίου στη Γεωργική Σχολή, στο σημείο έναρξης της κατασκευαζόμενης εκεί πεζογέφυρας.

Οι επιλεγμένοι χώροι αποτελούν ουσιαστικά "εισόδους" στην ευρύτερη περιοχή ανάπλασης και από εκεί ο επισκέπτης μπορεί να πληροφορηθεί για οτιδήποτε σχετίζεται με εκδηλώσεις και δραστηριότητες που αφορούν στη συγκεκριμένη περιοχή αλλά και την πόλη της Πάτρας.

- Χώρος στάσης – ανάπαυσης (Εικ. 11-3)

Στεγασμένος χώρος εφοδιασμένος με καθιστικούς πάγκους. Καθιστικοί πάγκοι σε μορφή κύβων τοποθετούνται ελεύθερα στο χώρο και πέραν του στεγασμένου τμήματος αυξάνοντας τις δυνατότητες εξυπηρέτησης της συγκεκριμένης κατασκευής. Βρίσκονται σε κομβικά σημεία κυρίως των ποδηλατόδρομων ώστε να δίνουν τη δυνατότητα στους ποδηλάτες για μια σύντομη στάση πριν συνεχίσουν την πορεία τους. Κοντά στα σημεία τοποθέτησης των χώρων ανάπαυσης, προβλέπεται να τοποθετηθούν κρήνες με πόσιμο νερό. Προβλέπονται τρία (3) τέτοια στοιχεία:

- Εντός του Ινστιτούτου Προστασίας Φυτών,
- Πλησίον βίλλας Φέγγου στον ποταμό Μείλιχο
- Στην παλαιά γέφυρα του ποταμού σε Κοινόχρηστο Χώρο πλησίον της λεωφόρου Μειλίχου.

- Αναψυκτήριο (Εικ. 11-4)

Πρόκειται για στεγασμένο χώρο που περιλαμβάνει χώρο σερβιρίσματος - με πρόβλεψη για την ασφάλειά του κατά τις ώρες που δεν θα λειτουργεί - , πάγκους και καθίσματα ενώ προσφέρεται και η δυνατότητα ανάπτυξης τραπεζοκαθισμάτων και πέραν του στεγασμένου στοιχείου. Τοποθετείται στην κυκλικής μορφής επιφάνεια που δημιουργείται σε άξονα παράλληλο της Ν.Ε.Ο. και συγκεκριμένα, σε κεντρική θέση της περιοχής μελέτης, νότια από το σταθμό του τελεφερίκ. Η θέση προσφέρει θέα προς όλα σχεδόν τα σημεία ενδιαφέροντος ενώ περιβάλλεται από κανάλι νερού μικρού βάθους, με άμεση παραπομπή στον

ποταμό Μείλιχο που ρέει σε πολύ κοντινή απόσταση και από τον οποίο τροφοδοτείται.

Πέραν των κατασκευών που αναφέρθηκαν και σε επιλεγμένα σημεία κάτω από τις πεζογέφυρες, πλησίον των ανελκυστήρων, κατασκευάζονται δύο (2) μονάδες w.c. με δυνατότητα εξυπηρέτησης Α.Μ.Ε.Α.

- Πλησίον του χώρου στάθμευσης της Γεωργικής Σχολής και
- Πλησίον της υπάρχουσας κλίμακας στον πέτρινο τοίχο αντιστήριξης στον περιβάλλοντα χώρου του Μουσείου.

Επιπροσθέτως, w.c. θα λειτουργούν και στο σταθμό του τελεφερίκ ενώ θα καταστεί δυνατή η χρήση τους σε όσα από τα υπάρχοντα κτίρια είναι εφικτό και πέραν των ωρών λειτουργίας τους.

3.4. Διαμόρφωση πρασίνου

Οι βασικές αρχές διαμόρφωσης του πρασίνου είναι:

- Υποστήριξη του αρχιτεκτονικού σχεδιασμού.
- Συμβολή στην ορθολογική οργάνωση και λειτουργία του υπαίθριου χώρου.
- Βελτίωση των τοπικών βιοκλιματικών συνθηκών.
- Μορφολογική ενοποίηση της περιοχής παρεμβάσεων, “θεματική ενοποίηση” της ευρύτερης περιοχής και σύνδεση με τις γύρω συνοικίες.
- Ανάδειξη σημείων ενδιαφέροντος, αξιόλογων μνημείων και κτηρίων, καθώς και της ιστορικότητας του χώρου.
- Ενίσχυση της τοπικής ταυτότητας, δημιουργία τοπικών σημείων αναφοράς.
- Ενσωμάτωση της υφιστάμενης φύτευσης στη νέα λογική.
- Εξασφάλιση της καταλληλότητας των προτεινόμενων ειδών φυτών για κάθε περίπτωση.

Για την επίτευξη των πιο πάνω στόχων, καθορίστηκαν οι εξής παρεμβάσεις:

- Ενσωμάτωση της υφιστάμενης βλάστησης στην νέα μορφολογία της περιοχής.

  Στόχος της παρούσας πρότασης είναι να διατηρηθούν τα αξιόλογα μεγάλα δένδρα της περιοχής μελέτης και να ενσωματωθούν στην νέα διαμόρφωση.
- Δενδροστοιχίες ανάδειξης των νέων αξόνων κίνησης, θέασης και ενοποίησης των σημείων ενδιαφέροντος.

Οι προτεινόμενες φυτοτεχνικές παρεμβάσεις – και ιδιαίτερα οι επιλογές ως προς το προστιθέμενο υψηλό πράσινο – σχεδιάζονται με τρόπο ώστε να υποστηρίζουν και να ενισχύουν τις βασικές αρχές του αρχιτεκτονικού σχεδιασμού χωρίς να ανταγωνίζονται ή να υποβαθμίζουν την υπάρχουσα αυτοφυή στις περισσότερες περιπτώσεις βλάστηση. Πιο συγκεκριμένα, αναδεικνύονται τόσο οι βασικοί νέοι άξονες χάραξης όσο και οι δευτερεύοντες, οι οποίοι συμβάλλουν στην ομοιογένεια του χώρου και ενοποιούν τα αξιόλογα σημεία.

- Για τον σκοπό αυτό προτείνεται η χωροθέτηση δενδροστοιχιών καλλωπιστικών Δαμασκηνιών Prunus pissardii (Εικ. 13-1), ευθυγραμμισμένων προς τους προαναφερθέντες άξονες. Με την ιδιαίτερα αυστηρή αυτή διάταξη σε συνδυασμό με το εντυπωσιακό μπορντό χρώμα του φυλλώματος τους, η νέα στρατηγική για τον χώρο καθώς και οι νέες παρεμβάσεις θα προβάλλονται επιβλητικά, ενώ το ακανόνιστο σχήμα των κομών και το φύλλωμά τους θα συνδυάζονται αρμονικά με την υφιστάμενη υψηλή βλάστηση.

Εικόνα 13 Προτεινόμενα είδη φυτών

Η καλλωπιστική Δαμασκηνιά θεωρείται ιδιαίτερα κατάλληλη λόγω και της πρώιμης και πλούσιας ανθοφορίας της. Τα άνθη εμφανίζονται στο δέντρο πριν από τα φύλλα, γεγονός που δημιουργεί εντυπωσιακό αισθητικό αποτέλεσμα. Το ύψος του δέντρου κυμαίνεται από 4 έως 6 μέτρα και η διάμετρός του φτάνει τα 3 με 4 μέτρα. Αν κλαδευθεί, μπορεί να παραμείνει μικρό δένδρο ή και θάμνος στα 2 με 2,5 μέτρα.

- Φύτευση ανθοφόρων φυτών

  Σε επιλεγμένα σημεία και προκειμένου να εμπλουτιστεί ο χώρος με ανθοφόρα και αρωματικά φυτά προτείνεται η φύτευση χαμηλού πρασίνου. Προτείνονται οι Πασχαλιές Syringa Vulgaris κυρίως λευκού χρωματισμού ανθών Syringa Vulgaris

"Alba" (Εικ. 13-2). Η εδαφοκάλυψη των εν λόγω σημείων πραγματοποιείται με Λεβάντες επίσης σε λευκή απόχρωση ανθών Lavandula angustifolia "Alba" (Εικ. 13-3).

- Παρεμβάσεις στις εγκαταστάσεις υποδομής και αστικού εξοπλισμού

  Σημαντικό ρόλο στον σχεδιασμό πρασίνου της παρούσας πρότασης ανάπλασης παίζουν οι κατασκευές που προκύπτουν από τις επιμέρους λύσεις για τις εγκαταστάσεις υποδομής και υπηρεσιών που θα ενσωματώνονται στο εξής στο χώρο. Προτείνεται η ήπια διαμόρφωσή τους μέσω αναρριχώμενων φυτών. Ιδιαίτερα ενδεδειγμένη επιλογή, προκειμένου να αναδειχθεί ο διακεκριμένος χαρακτήρας των κατασκευαστικών αυτών στοιχείων, θεωρείται η Βουκαμβίλια Bougainvillea glabra "Alba" (Εικ. 13-4) με άνθη λευκού χρωματισμού. Με την επιλογή της λευκής αποχρώσεως ανθών οι Βουκαμβίλλιες εντάσσονται στην αισθητική που δημιουργείταιι από τις επίσης λευκές πασχαλιές και λεβάντες.

3.5. Θέσεις Στάθμευσης

Για την εξυπηρέτηση των επισκεπτών και χρηστών των σημείων ενδιαφέροντος αλλά και των πολλών δημόσιων υπηρεσιών μέσα και γύρω από την περιοχή μελέτης, καθορίζονται οργανωμένοι χώροι στάθμευσης, ικανοί να φιλοξενήσουν μεγάλο αριθμό οχημάτων. Η στάθμευση επί των οδών δεν θα είναι επιτρεπτή κι έτσι αναμένεται να βελτιωθούν οι συνθήκες κυκλοφορίας σ' αυτές. Όλοι οι επιμέρους χώροι στάθμευσης απευθύνονται και στους επισκέπτες του συνόλου της περιοχής μελέτης.

- P1 - Νέο Αρχαιολογικό Μουσείο Πάτρας.

  Διαθέτει 70 θέσεις στάθμευσης οχημάτων εκ των οποίων οι 4 απευθύνονται σε οχήματα Α.Μ.Ε.Α. και 14 θέσεις τουριστικών λεωφορείων. Στο χώρο αυτό, προτείνεται να επιστρέφουν και να σταθμεύουν και τα τουριστικά λεωφορεία μετά την αποβίβαση επισκεπτών και σε άλλα σημεία ενδιαφέροντος αφού η έκτασή του το επιτρέπει και δεν θεωρήθηκε επιθυμητή η διασπορά μεγάλων οχημάτων και σε άλλους χώρους.

  Η πρόσβαση γίνεται από τον κυκλικό κόμβο της οδού Αμερικής ενώ η έξοδος από τη ράμπα που οδηγεί στη Ν.Ε.Ο. Από το χώρο αυτό πραγματοποιείται και η είσοδος του προσωπικού στον ελεύθερο χώρο πίσω από το Μουσείο (P1'), όπου

υπάρχει δυνατότητα στάθμευσης ακόμα 10 οχημάτων προσωπικού και ενός οχήματος Α.Μ.Ε.Α. Τονίζεται ότι διατηρείται η δυνατότητα κίνησης υπηρεσιακών οχημάτων περιμετρικά του Μουσείου για λειτουργικούς του λόγους (π.χ. μεταφορές εκθεμάτων).

- P2 – πλησίον 15ου Γυμνασίου.

  Απευθύνεται στους χρήστες των σχολείων και τους κατοίκους των γειτονικών Οικοδομικών Τετραγώνων. Διαθέτει 47 θέσεις εκ των οποίων τρεις θέσεις Α.Μ.Ε.Α. και η πρόσβαση γίνεται από το νότιο κόμβο της Ανθούπολης.

- P3 – πλησίον 39ου Δημοτικού.

  Διαθέτει 23 θέσεις στάθμευσης εκ των οποίων δύο θέσεις Α.Μ.Ε.Α. και απευθύνεται σε χρήστες των σχολείων ενώ μέρος του μπορεί να διατεθεί για την εξυπηρέτηση των υπηρεσιακών οχημάτων του Α' Αστυνομικού τμήματος. Η πρόσβαση γίνεται από το νότιο κόμβο Ανθούπολης μέσω τμήματος της παρόδου της οδού Πανεπιστημίου.

- Πάροδος οδού Πανεπιστημίου

  Η οδός αυτή εξυπηρετεί κατ' αποκλειστικότητα και κατά τις ώρες λειτουργίας των σχολείων, τα οχήματα μεταφοράς μαθητών. Επιτρέπεται μόνο η στάση και όχι η στάθμευση σε ειδικά διαμορφωμένες εσοχές των εκατέρωθεν αυτής πεζοδρομίων. Μετά το πέρας λειτουργίας των σχολείων, οι συγκεκριμένες θέσεις στάθμευσης μπορούν να διατίθενται για τους επισκέπτες της περιοχής ενδιαφέροντος. Η πρόσβαση γίνεται από το βόρειο κόμβο Ανθούπολης και η έξοδος από το νότιο κόμβο. Λόγω της ιδιαιτερότητας στη χρήση των θέσεων αυτών σχετικά με τις ώρες διαθεσιμότητάς τους, δεν προσμετρώνται στο συνολικό αριθμό θέσεων στάθμευσης που προβλέπονται από την πρόταση ανάπλασης.

- P4 – Γεωργική Σχολή

  Διαθέτει 30 θέσεις εκ των οποίων 2 θέσεις Α.Μ.Ε.Α. Εξυπηρετεί τους χρήστες και επισκέπτες του κτηρίου και η πρόσβαση πραγματοποιείται από την οδό Πανεπιστημίου.

- P5 – Σταθμός τελεφερίκ. Εξυπηρετεί 50 οχήματα εκ των οποίων τρία Α.Μ.Ε.Α. και απευθύνεται στους χρήστες του συνόλου της περιοχής μελέτης και των

χρηστών του τελεφερίκ. Η πρόσβαση γίνεται μέσω της οδού Αμφίκλειας και η έξοδος από την οδό Μαρτελάου προς την οδό Πανεπιστημίου.

- P6 – Ινστιτούτο Προστασία Φυτών.

  Διαθέτει 10 θέσεις εκ των οποίων μία Α.Μ.Ε.Α. με πρόσβαση από την οδό Αμερικής μέσω της οδού Θερμοπυλών. Εξυπηρετεί χρήστες και επισκέπτες του Ινστιτούτου.

- P7 – πλησίον 21ου Γυμνασίου επί της οδού Σωστράτου.

  Διαθέτει 10 θέσεις Εξυπηρετεί τους χρήστες του Σχολείου κατά τις ώρες λειτουργίας του και η πρόσβαση πραγματοποιείται από την οδό Πανεπιστημίου.

- P8 – Χώρος στάθμευσης οδού Αμερικής.

  Στη σημερινή του μορφή, ο συγκεκριμένος χώρος λειτουργεί ήδη σαν χώρος στάθμευσης υπάρχοντος πολυκαταστήματος, καταλαμβάνοντας μάλιστα πολύ μεγαλύτερη επιφάνεια που επεκτείνεται και στο υπόγειο του κτηρίου. Στην πρόταση αντιμετωπίζεται όπως εμφανίζεται στο Σχέδιο Πόλης Πάτρας και εξυπηρετεί 47 οχήματα εκ των οποίων τρία Α.Μ.Ε.Α.

Το σύνολο των προτεινόμενων θέσεων στάθμευσης εμφανίζεται στον πίνακα 1. Εκτός από τους πιο πάνω χώρους, θέσεις στάθμευσης για τους κατοίκους της περιοχής διαμορφώνονται σε εσοχές των πεζοδρομίων των οδών στις οποίες επιτρέπεται η κυκλοφορία οχημάτων, κυρίως στην προς τα δυτικά της Ν.Ε.Ο. περιοχής που είναι και η πιο πυκνοδομημένη.

Θέση	Σύνολο Θέσεων	Θέσεις Α.Μ.Ε.Α.	Λεωφορεία
P1	70	4 (>5%)	14
P1’	11	1 (>5%)	
P2	47	3 (>5%)	
P3	23	2 (>5%)	
P4	30	2 (>5%)	
P5	50	3 (>5%)	
P6	10	1 (>5%)	
P7	7		
P8	47	3 (>5%)	
ΣΥΝΟΛΟ:	295	19 (>5%)	14

Πίνακας 1 Θέσεις Στάθμευσης

3.6. Υλικά επιστρώσεων και εξοπλισμός

Η επιλογή των προτεινόμενων υλικών επίστρωσης έγινε με βάση τη σημασία και την ιδιαιτερότητα του χώρου, την άμεση σχέση του με το φυσικό περιβάλλον και τα ετερόκλητα στοιχεία που περιλαμβάνει. Το ζητούμενο από τα υλικά που οργανώνουν τον ελεύθερο χώρο είναι η ουδετερότητα, η αντοχή στη χρήση και το χρόνο και η λειτουργικότητα σε συνδυασμό πάντα με ένα καλαίσθητο και αποδεκτό αποτέλεσμα. Επιπροσθέτως, επιδιώχθηκε να γίνεται διακριτός ο ρόλος κάθε υλικού σε σχέση με το χώρο που τοποθετείται και να αποτελεί με τον τρόπο αυτό ένα στοιχείο αναγνώρισης και προσανατολισμού.

Έτσι, για τις κύριες επιστρωμένες και βατές από πεζούς διαδρομές κίνησης και χώρούς στάσης, προτείνεται η χρήση φυσικών πλακών από πορόλιθο (Εικ. 14-1), σε επίμηκες ορθογωνικό σχήμα, αναλογίας πλευρών 1/5 (π.χ. 20x100cm). Ο πορόλιθος είναι ένα εύχρηστο και αξιόπιστο υλικό, με υφή και χρώμα που παραπέμπουν άμεσα στη γη και τη φύση. Επιπλέον βρίσκεται σε αφθονία στον ελληνικό χώρο και δεν παρουσιάζει δυσκολίες στην κοπή, την επεξεργασία και την τοποθέτηση. Από το ίδιο υλικό, σε μορφή κυβόλιθου διαστάσεων 10x20x10cm (Εικ. 14-2), προτείνεται να επιστρωθούν οι προσβάσιμες από οχήματα επιφάνειες όπως χώροι στάθμευσης και κάποια τμήματα των οδών που βρίσκονται μέσα στην περιοχή μελέτης.

Δευτερεύουσες κινήσεις επί του φυσικού εδάφους επιστρώνονται με σταθεροποιημένο κεραμικό δάπεδο (Εικ. 14-3), ένα φυσικό κατά βάση υλικό που παραμένει σταθερό με την πάροδο του χρόνου και είναι υδατοπερατό.

Εικόνα 14 Υλικά επιστρώσεων

Τέλος, πολλές από τις περιπατητικές διαδρομές κατά μήκος του ποταμού Μείλιχου όπως και ο περιβάλλοντας χώρος του Δενδροκομικού Σταθμού, παραμένουν χωρίς κάποιου είδους επίστρωση με τη δημιουργία διακριτών μονοπατιών - πορειών. Η συνολική ανεπίστρωτη επιφάνεια – φυσικού εδάφους - πρασίνου ανέρχεται σε 67.368m^2.

Το σύνολο της περιοχής εξοπλίζεται με φωτιστικά σώματα διαφόρων τύπων ανάλογα με το σημείο τοποθέτησής τους, καθιστικούς πάγκους και κάδους απορριμμάτων και ανακύκλωσης.

3.7. Ηλεκτρομηχανολογικές Εγκαταστάσεις

Η Αρχιτεκτονική διαμόρφωση της περιοχής, δεν αφορά μόνο στη μορφολογική της διαφοροποίηση, αλλά και στον εκσυγχρονισμό των λοιπών εγκαταστάσεών της και στην προσφορά νέων υπηρεσιών και δράσεων στους πολίτες και επισκέπτες της πόλης, με σκοπό να ενταχθεί στον πολεοδομικό ιστό σε ένα πιο σύγχρονο πλαίσιο αντίληψης και λειτουργίας της που θα περιστρέφεται γύρω από τρεις άξονες:

α. την αισθητική αναβάθμιση με παράλληλη χαμηλή ενεργειακή κατανάλωση

β. την παροχή σύγχρονων υπηρεσιών ενημέρωσης και επικοινωνίας

γ. τη χρήση ανανεώσιμων πηγών ή πιο φιλικών προς το περιβάλλον της πόλης μορφών ενέργειας.

Οι Η/Μ εγκαταστάσεις που ενσωματώνονται στην πρόταση για την ανάπλαση της περιοχής και ακολουθούν τους παραπάνω άξονες περιλαμβάνουν :

- Την εγκατάσταση ηλεκτροφωτισμού

Ο ηλεκτροφωτισμός της περιοχής εξυπηρετεί τόσο λειτουργικές, όσο και αισθητικές ανάγκες των χρηστών και επισκεπτών της. Οι βασικές ομάδες φωτιστικών που καλύπτουν αυτές τις ανάγκες είναι:

- Τα φωτιστικά για τον οδοφωτισμό.
- Τα φωτιστικά σώματα κορυφής τοποθετημένα σε ιστούς συνολικού ύψους περίπου 4,5m που παρέχουν τον γενικό φωτισμό. Κάθε σώμα διαθέτει ενσωματωμένο φωτοβολταϊκό πάνελ από το οποίο παράγεται η ενέργεια που απαιτείται για τη λειτουργία του.
- Τα στεγανά φωτιστικά των υδάτινων επιφανειών.
- Τα φωτιστικά δαπέδου που οριοθετούν τις πεζογέφυρες.

- Οι προβολείς ανάδειξης αξιόλογων σημείων.

Όλα τα παραπάνω φωτιστικά, θα διαθέτουν λαμπτήρες τύπου LED, που έχουν μεν μεγαλύτερο κόστος αγοράς, έχουν όμως μικρότερο κόστος λειτουργίας λόγω μικρότερης ενεργειακής κατανάλωσης. Θα διαθέτουν επίσης διατάξεις περιορισμού της φωτορύπανσης (light pollution), ενώ η λειτουργία όλων των φωτιστικών των εξωτερικών χώρων θα ελέγχεται τόσο από χρονοδιακόπτες, όσο και από φωτοκύτταρα ελέγχου της φωτεινότητας του περιβάλλοντος, που θα αποτρέπουν την άσκοπη κατανάλωση ενέργειας.

- Την εγκατάσταση παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας με τη χρήση μικρής υδροηλεκτρικής μονάδας.

Τα μικρά υδροηλεκτρικά έργα παρουσιάζουν σημαντικά πλεονεκτήματα όπως είναι η δυνατότητα άμεσης σύνδεσης - απόζευξης στο δίκτυο, ή η αυτόνομη λειτουργία τους, η αξιοπιστία τους, η παραγωγή ενέργειας αρίστης ποιότητας χωρίς διακυμάνσεις, η άριστη διαχρονική συμπεριφορά τους, η μεγάλη διάρκεια ζωής, ο προβλέψιμος χρόνος απόσβεσης των αναγκαίων επενδύσεων που οφείλεται στο πολύ χαμηλό κόστος συντήρησης και λειτουργίας και στην ανυπαρξία κόστους πρώτης ύλης, η φιλικότητα προς το περιβάλλον με τις μηδενικές εκπομπές ρύπων και τις περιορισμένες περιβαλλοντικές επιπτώσεις, η ταυτόχρονη ικανοποίηση και άλλων αναγκών χρήσης νερού (ύδρευσης, άρδευσης, κλπ.), η δυνατότητα παρεμβολής τους σε υπάρχουσες υδραυλικές εγκαταστάσεις, κ.α. Εξ' ορισμού, ένας μικρός υδροηλεκτρικός σταθμός αποτελεί ένα έργο απόλυτα συμβατό με το περιβάλλον, που μπορεί να συμβάλει ακόμη και στη δημιουργία νέων υδροβιοτόπων μικρής κλίμακας στα ανάντι των μικρών Ταμιευτήρων. Το σύνολο των επί μέρους συνιστωσών του έργου μπορεί να ενταχθεί αισθητικά και λειτουργικά στα χαρακτηριστικά του περιβάλλοντος, αξιοποιώντας τα τοπικά υλικά με παραδοσιακό τρόπο και αναβαθμίζοντας το γύρω χώρο[12]. Ένα τυπικό μικρό υδροηλεκτρικό του 1 MW, παράγει περίπου 3-4 εκατ. κιλοβατώρες ετησίως και αποσοβεί την έκλυση 3.000 - 4.000 τόνων διοξειδίου του άνθρακα (η εκτίμηση για τις εκπομπές γίνεται με βάση το μέσο ενεργειακό μείγμα στην Ελλάδα)[13].

Με βάση τα προηγούμενα, όπισθεν της βίλας Φέγγου δημιουργείται ταμιευτήρας επιφάνειας 1.200,00 m^2 που ανάλογα με τη ροή του ποταμού, μπορεί να συλλέξει

έως και 3.600,00m^3 νερού που θα χρησιμοποιηθούν για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας.

- Την παροχή ηλεκτρονικής δικτύωσης και ενημέρωσης

Μία βασική παράμετρος της νέας μορφής και λειτουργίας της περιοχής, αποτελεί η παροχή στους επισκέπτες της, χρήσιμων προεπιλεγμένων πληροφοριών μέσω διαδραστικών οθονών, αλλά και η δυνατότητα αναζήτησης πληροφοριών σχετικά με τη ζωή της πόλης, είτε από εγκατεστημένα info kiosk, είτε από προσωπικές φορητές συσκευές δικτύωσης (smart phone, i-pad, laptop κλπ.) μέσω διαδικτύου. Αυτό συνεπάγεται την ύπαρξη σημείων ελεύθερης πρόσβασης ευρυζωνικού ασύρματου δικτύου (wi-fi hot spot).

- Τη λειτουργία των ανελκυστήρων στις πεζογέφυρες
- Την άρδευση των δέντρων και φυτών.

Σε κατάλληλες θέσεις, θα τοποθετηθούν φρεάτια άρδευσης, με όλα τα απαραίτητα μηχανήματα και διατάξεις για την άρδευση του πρασίνου της περιοχής. Ενδεικτικά, στα φρεάτια αυτά θα υπάρχουν οι κατάλληλες αντλίες, διατάξεις λίπανσης, συλλέκτες διανομής, ηλεκτροβάνες και προγραμματιστές λειτουργίας, καθώς και εξωτερικά αισθητήρας βροχής για την αποτροπή της άρδευσης όταν δεν συντρέχει λόγος να πραγματοποιείται. Το νερό της άρδευσης θα προέρχεται από τη συλλογή μέρους του νερού του ποταμού Μειλίχου καθώς και τη συλλογή ομβρίων στους ταμιευτήρες. Επικουρικά και για τις περιόδους έλλειψης νερού από τις πιο πάνω πηγές, θα χρησιμοποιείται νερό από το δημόσιο δίκτυο ύδρευσης.

- Την ανακυκλοφορία του νερού των υδάτινων επιφανειών

Οι υδάτινες επιφάνειες είναι πρακτικά δεξαμενές, το νερό των οποίων χρήζει ανακυκλοφορίας, φιλτραρίσματος και απόσμησης. Για το σκοπό αυτό θα κατασκευαστούν, σε επαφή με τις δεξαμενές, υπόγεια μηχανοστάσια με αντλίες, φίλτρα, σωληνώσεις και στόμια προσαγωγής και αναρρόφησης καθώς και διατάξεις επαναπλήρωσης και αποχέτευσης του υπερχειλίζοντος νερού.

- Την αποχέτευση λυμάτων και ομβρίων

Η εγκατάσταση αποχέτευσης λυμάτων θα περιλαμβάνει τους υποδοχείς, τις κατακόρυφες και οριζόντιες σωληνώσεις και τα απαραίτητα στεγανά φρεάτια, θα

καλύπτει τους χώρους υγιεινής των στεγασμένων επιφανειών και θα οδηγεί τα λύματα στο αντίστοιχο δημόσιο δίκτυο αποχέτευσης με τις κατάλληλες κλίσεις.

Θα πρέπει να επισημανθεί ότι για το λόγο ότι το μεγαλύτερο μέρος της περιοχής παραμένει ανεπίστρωτο, οι ανάγκες για την αποχέτευση ομβρίων από τον ελεύθερο ανοικτό χώρο είναι περιορισμένες. Η εγκατάσταση αποχέτευσης των ομβρίων αφορά κυρίως στα κτήρια (υπάρχοντα και νέα) και θα περιλαμβάνει τις διατάξεις συλλογής από τις στέγες, τις υδρορρόες ελεύθερης απορροής, τα προκατασκευασμένα κανάλια συλλογής με χυτοσιδηρές εσχάρες βαρέως τύπου, τις σωληνώσεις και τα στεγανά φρεάτια που με τις κατάλληλες κλίσεις θα οδηγούν τα όμβρια στο αντίστοιχο δημόσιο δίκτυο αποχέτευσης.

Η παροχή ηλεκτρικής ισχύος, για όλες τις παραπάνω εγκαταστάσεις θα προέρχεται από το υπάρχον δίκτυο ηλεκτρικής ενέργειας χαμηλής τάσης 230V/400V και επικουρικά από τον υδροηλεκτρικό σταθμό και τα φωτοβολταϊκά πάνελ. Η κεντρική διανομή θα πραγματοποιείται από κατάλληλο στεγανό υπαίθριο πίνακα (pillar) με όλες τις απαραίτητες διατάξεις ασφαλείας.

4. Βιοκλιματική προσέγγιση

Οι αρχές του βιοκλιματικού σχεδιασμού και της αειφόρου ανάπτυξης τέθηκαν εξ' αρχής σαν βάση τόσο για τον αρχιτεκτονικό σχεδιασμό όσο και για τον εξοπλισμό της περιοχής. Τα στοιχεία που προσδίδουν στην παρούσα πρόταση, βιοκλιματικό χαρακτήρα, είναι:

- Τα χρησιμοποιούμενα υλικά για τις κατασκευές και τις επιστρώσεις,
- Η έντονη παρουσία του νερού και η συλλογή του για άρδευση,
- Η χρήση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας (ήλιος – νερό),
- Η διατήρηση μεγάλων ανεπίστρωτων απορροφητικών επιφανειών,
- Η διατήρηση και ο εμπλουτισμός του υπάρχοντος πρασίνου,
- Η χρήση τεχνολογιών χαμηλής κατανάλωσης για το φωτισμό,
- Η ενθάρρυνση χρήσης του ποδηλάτου και άλλων εναλλακτικών και οικολογικών μέσων μετακίνησης,
- Η δυνατότητα ολοκλήρωσης της κατασκευής από τοπικά υλικά.

5. Οικονομική βιωσιμότητα περιοχής ανάπλασης

Με την παρούσα πρόταση, επιχειρείται η αύξηση του ενδιαφέροντος, ο εμπλουτισμός των χρήσεων, η φιλοξενία ποικίλων δραστηριοτήτων και η παροχή ελκυστικότερων υπηρεσιών. Όλα τα παραπάνω προσελκύουν επισκέπτες, και ο χώρος αναμένεται να αποκομίσει τα μέγιστα δυνατά οφέλη που άμεσα αντικατοπτρίζονται στην τοπική κοινωνία. Ταυτόχρονα όμως και σε συνδυασμό με όλα τα παραπάνω, αναμένεται η βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης σε όλες τις γειτνιάζουσες με την περιοχή ανάπλασης περιοχές, γεγονός που θα οδηγήσει στην αναβάθμισή τους και κατ' επέκταση στην αύξηση της αξίας των ακινήτων.

5.1. Στοιχεία Προϋπολογισμού

Κατά την εκπόνηση της μελέτης ανάπλασης αναζητήθηκαν επιμέρους συνθετικές επιλογές, εξοπλισμός και υλικά που διατηρούν το κόστος κατασκευής σε λογικά επίπεδα χωρίς σε καμία περίπτωση να ζημιώνουν το τελικό συνολικό αποτέλεσμα. Βασικές επιλογές όμως που τέθηκαν εξ' αρχής ως βάση για την ανάπτυξη γύρω τους όλης της αρχιτεκτονικής πρότασης, δεν περιορίστηκαν εξαιτίας του υψηλού κόστους κατασκευής τους αφού θεωρήθηκε ότι τα οφέλη που αναμένεται να προσφέρουν είναι σημαντικά και δεν περιορίζονται μόνο στην περιοχή ενδιαφέροντος αλλά αντανακλούν και επηρεάζουν θετικά ολόκληρη την πόλη.

Μια προσεγγιστική εκτίμηση του κόστους για την υλοποίηση των προτάσεων ενδεικτικά αναφέρεται στον πίνακα 2 που ακολουθεί:

α/α	Είδος εργασίας	Κόστος
1	Βύθιση Νέας Εθνικής Οδού με τις υπερκείμενες γέφυρες πλην των μεταλλικών	130.000.000,00 €
2	Κατασκευή τελεφερίκ με τους σταθμούς αφετηρίας και τέρματος	25.000.000,00 €
2	Μεταλλικές κατασκευές	2.000.000,00 €
3	Οικοδομικές εργασίες	10.000.000,00 €
4	Εργασίες πρασίνου - άρδευσης	5.000.000,00 €
5	Ηλεκτρομηχανολογικές εγκαταστάσεις	15.000.000,00 €
6	Εγκαταστάσεις παραγωγής ενέργειας	30.000.000,00 €
	ΣΥΝΟΛΟ:	217.000.000,00 €

Πίνακας 2 Ενδεικτικός προϋπολογισμός

5.2. Χρηματοδότηση – Εκμετάλλευση

Ευρωπαϊκά χρηματοδοτούμενα προγράμματα όπως το ΕΣΠΑ και προγράμματα αστικών αναπλάσεων μπορούν να αποτελέσουν πηγές χρηματοδότησης για την υλοποίηση του έργου. Επιπρόσθετα, μεγάλες επιφάνειες και χρήσεις της περιοχής μελέτης, είναι εφικτό και επιθυμητό να αποδοθούν προς εκμετάλλευση από ιδιώτες αποδίδοντας μέρος από τα κέρδη ως μίσθωμα και εξασφαλίζοντας τη βιωσιμότητα του έργου. Ενδεικτικά αναφέρονται κάποιες από τις προτεινόμενες δραστηριότητες που μπορούν να φέρουν εισόδημα στο φορέα διαχείρισης της περιοχής:

- Το τελεφερίκ που εκτός από το κόστος απλής μεταφοράς θα μπορούσε να προσφέρει ένα ενιαίο εισιτήριο για επίσκεψη πολλών σημείων ενδιαφέροντος (π.χ. Αρχαιολογικό Μουσείο, μετακίνηση με το τελεφερίκ και Μυκηναϊκό Πάρκο)
- Το αναψυκτήριο
- Ενοικίαση ποδηλάτων και άλλων μέσων οικολογικής μετακίνησης και περιήγησης όπως οι ηλεκτροκίνητοι ατομικοί μεταφορείς.
- Φορείς που κάνουν χρήση του αμφιθεάτρου ή του Κτηρίου του Δενδροκομικού Σταθμού για οργανωμένες παραστάσεις ή εκδηλώσεις.
- Λεωφορείο για επισκέψεις σε άλλους αρχαιολογικούς ή ιστορικού ενδιαφέροντος χώρους της Πάτρας.

6. Συμπεράσματα - Εκπλήρωση στόχων

Με τις παραπάνω προτεινόμενες παρεμβάσεις εξασφαλίζονται:

- Η ενίσχυση των σημείων ενδιαφέροντος και η ανάδειξή τους σε ένα περιβάλλον που ευνοεί και ελκύει την επισκεψιμότητα. Τα όρια που περιβάλλουν την περιοχή μελέτης αποδυναμώνονται και επιτυγχάνεται μια ουσιαστική ενοποίησή της και δημιουργία ενός χώρου πρασίνου, αναψυχής και πολιτισμού με υπερτοπική σημασία.
- Νέες σύγχρονες υποδομές και χρήσεις για την ευρύτερη περιοχή και κατ' επέκταση για την πόλη της Πάτρας. Οι δύο βασικές επιλογές που αποτέλεσαν τον κορμό της παρούσας πρότασης – βύθιση της Νέας Εθνικής Οδού και κατασκευή εναέριου τελεφερίκ για σύνδεση με το Μυκηναϊκό Πάρκο Βούντενης – αποτελούν στοιχεία που δεν ωφελούν μόνο το συγκεκριμένο έργο αλλά τα πλεονεκτήματά τους επεκτείνουν την εμβέλειά τους σε ολόκληρη την πόλη.

- Η εξυγίανση της φυσικής βλάστησης και του νερού. Με τον τρόπο αυτό αναμένεται και προσδοκάται η προστασία των υπαρχόντων και η ανάπτυξη νέων οικοσυστημάτων. Ο ποταμός Μείλιχος, αναμένεται να μετατραπεί σε ζωντανό κομμάτι της πόλης φιλοξενώντας δράσεις σχετικές με τη φύση και το περιβάλλον.
- Δυνατότητα πραγματοποίησης μεγάλου φάσματος δραστηριοτήτων που έχουν σχέση με τον πολιτισμό, τη φύση, τις μετακινήσεις, την αναψυχή και τον αθλητισμό (Εικ. 15).

Εικόνα 15 Δραστηριότητες

Όλες οι προτάσεις είναι σύμφωνες με τις οδηγίες και τα πρότυπα του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας “Σχεδιάζοντας για όλους”[14]

ΑΝΑΦΟΡΕΣ

[1] Bodnar, J., (2015), “Reclaiming public space”, Urban Studies, 52, pp. 2090–2104

[2] Monteiro, V., Painho, M. & Vaz, E., (2015), “Is the heritage really important? A theoretical framework for heritage reputation using citizen sensing”, Habitat International, 45, pp. 156-162.

[3] Vaz, E., Cabral, P., Caetano, M., Nijkamp, P. and Painho, M. (2012), “Urban heritage endangerment at the interface of future cities and past heritage: A spatial vulnerability assessment”, Habitat International, Vol. 36, pp. 287-294.

[4] Γ.Π.Σ Πάτρας (ΦΕΚ 358/ΑΑΠ/2011)

[5] Έγκριση Πολεοδομικής Μελέτης Αναθεώρησης (τροποποίησης) του εγκεκριμένου σχεδίου και των όρων και περιορισμών δόμησης των περιοχών Αγυιάς Τερψιθέας

(πολεοδομικές ενότητες 13 και 14) και Ανθούπολης (πολεοδομική ενότητα11) Πάτρας του Δ. Πατρέων (Αχαΐας) (ΦΕΚ 315 Δ'/1989)

[6] Χαρακτηρισμός ως έργου τέχνης του κτιρίου επί του Εθνικού Δρόμου Πατρών – Αθηνών ιδιοκτησίας Αφρ. Δημητρίου Φέγγου, με τον περιβάλλοντα χώρο (ΦΕΚ 357 Β'/1988)

[7] Αναστασιάδης Μιχάλης, 2016, Η ιστορία των φοινικοειδών στον ελλαδικό χώρο, http://lakonikos.gr/arthra/item/122683-i-istoria-ton-foinikoeidon-ston-elladiko-xoro

[8] Ροδιτάκης Ν., Ροδιτάκης Ε., Τσαγκαράκου Α., (2011), Αντιμετώπιση του κόκκινου σκαθαριού των φοινικοειδών με την ολοκληρωμένη διαχείριση, Ινστιτούτο Προστασίας Φυτών Ηρακλείου

[9] Έγκριση καθορισμού οριοθέτησης τμήματος του χειμάρρου «Μειλίχου», κατάντη οδού Πανεπιστημίου, από Χ.Θ. 0+300 έως Χ.Θ. 1+682,07 του Δήμου Πατρέων Ν. Αχαΐας (ΦΕΚ 1277 Δ/2005)

[10] Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού http://odysseus.culture.gr/h/2/gh2562.jsp?obj_id=20155&mm_id=16692

[11] Χαρακτηρισμός ως έργου τέχνης του κτηρίου του δενδροκομικού σταθμού της Γεωργικής Σχολής Πατρών και του περιβάλλοντος το κτήριο χώρου, μαζί με τον κήπο (ΦΕΚ 342/Β'/1984)

[12] Κέντρο Ανανεώσιμων Πηγών και Εξοικονόμησης Ενέργειες – ΚΑΠΕ http://www.cres.gr/kape/energeia_politis/energeia_politis_hydro.htm

[13] Green Banking – Μικρά Υδροηλεκτρικά http://www.greenbanking.gr/el/BusinessSectors/udroilektrika.aspx

[14] Σχεδιάζοντας για όλους, http://www.ypeka.gr/Default.aspx?tabid=380

211950LP68

ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΙΔΕΩΝ ΜΕ ΤΙΤΛΟ:

«Μελέτη Ενοποίησης σημείων ενδιαφέροντος και ανάπλασης της περιοχής πέριξ του Αρχαιολογικού Μουσείου Πατρών»

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Πιν_1 Στην πινακίδα Νο 1 παρουσιάζεται η γενική διάταξη (master plan) της πρότασης ανάπλασης καθώς και μια εγκάρσια τομή όπου γίνεται αντιληπτός ο τρόπος αντιμετώπισης των υψομετρικών διαφορών. Εμφανίζονται επίσης τα στοιχεία εκείνα από την ανάλυση της υφιστάμενης κατάστασης που οδήγησαν στη λήψη σημαντικών αποφάσεων και επηρέασαν την κεντρική ιδέα της πρότασης.

Πιν_2 Στην πινακίδα Νο 2 παρουσιάζονται ψηφιακές απεικονίσεις κομβικών σημείων της περιοχής, έτσι όπως αυτά με την παρούσα πρόταση διαμορφώνονται.

Πιν_3 Στην πινακίδα Νο 3 παρουσιάζονται και επεξηγούνται τα στοιχεία που αναφέρονται στην κυκλοφορία, τα κτήρια, τις χρήσεις και τις δραστηριότητες. Απεικονίζονται επίσης οι μεταλλικές κατασκευές που προτείνονται για τη φιλοξενία νέων λειτουργιών.